

UREDBA (EU) št. 655/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 15. maja 2014****o določitvi postopka za evropski nalog za zamrznitev bančnih računov z namenom olajšanja čezmejne izterjave dolgov v civilnih in gospodarskih zadevah**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti točk (a), (e) in (f) člena 81(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Unija si je zastavila cilj ohranjati in razvijati območje svobode, varnosti in pravice, na katerem je zagotovljeno prosto gibanje oseb. Za postopno vzpostavitev takega območja bo Unija sprejela ukrepe na področju pravosodnega sodelovanja v civilnih zadevah s čezmejnimi posledicami, zlasti kadar je to potrebno za pravilno delovanje notranjega trga.
- (2) V skladu s členom 81(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) lahko taki ukrepi zajemajo ukrepe, katerih cilj je med drugim zagotoviti vzajemno priznavanje in izvrševanje sodb med državami članicami, učinkovit dostop do sodnega varstva in odpravo ovir za nemoten potek civilnih postopkov, po potrebi s spodbujanjem združljivosti pravil o civilnem postopku, ki se uporabljajo v državah članicah.
- (3) Komisija je 24. oktobra 2006 z zeleno knjigo o izboljšanju učinkovitosti izvrševanja sodnih odločb v Evropski uniji – zaplemba bančnih računov – začela posvetovanje o potrebi po enotnem evropskem postopku za zamrznitev bančnih računov in morebitnih značilnostih takega postopka.
- (4) Evropski svet je v stockholmskem programu iz decembra 2009 ⁽³⁾, v katerem so določene prednostne naloge na področju svobode, varnosti in pravice za obdobje 2010–2014, Komisijo pozval, da preuči potrebo po in izvedljivost sprejetja določenih začasnih ukrepov, tudi zaščitnih, na ravni Unije, s katerimi bi na primer preprečili izginitje sredstev pred izvršitvijo zahtevka, ter predloži ustrezne predloge za izboljšanje učinkovitosti izvrševanja sodnih odločb v Uniji v zvezi z bančnimi računi in premoženjem dolžnikov.
- (5) Nacionalni postopki za pridobitev zaščitnih ukrepov, kot so nalogi za zamrznitev računov, obstajajo v vseh državah članicah, vendar se pogoji za odobritev takih ukrepov in učinkovitost njihovega izvajanja precej razlikujejo. Poleg tega se lahko v primerih s čezmejnimi posledicami zatekanje k nacionalnim zaščitnim ukrepom izkaže za oteženo, v primerih, kadar upnik poskuša zamrzniti več računov v različnih državah članicah. Zato se zdi potrebno in ustrezno sprejeti zavezujoč pravni instrument Unije, ki se neposredno uporablja in s katerim se določi nov postopek Unije, ki v čezmejnih primerih omogoča učinkovito in hitro zamrznitev sredstev na bančnih računih.

⁽¹⁾ UL C 191, 29.6.2012, str. 57.⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 15. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 13. maja 2014.⁽³⁾ UL C 115, 4.5.2010, str. 1.

- (6) Postopek, uveden s to uredbo, bi moral biti za upnika dodatno in neobvezno sredstvo, ki mu dopušča, da uporabi kateri koli drug postopek za pridobitev enakovrednega ukrepa v skladu z nacionalnim pravom.
- (7) Upniku bi moralo biti omogočeno, da pridobi zaščitni ukrep v obliki evropskega naloga za zamrznitev bančnih računov (v nadaljnjem besedilu: nalog za zamrznitev ali nalog), ki bi preprečil prenos ali dvig sredstev, ki jih ima dolжник na bančnem računu v državi članici, če obstaja tveganje, da bo brez takega ukrepa naknadna izvršitev upnikovega zahtevka zoper dolžnika ovirana ali precej otežena. Zamrznitev sredstev na dolžnikovem računu bi morala imeti za posledico preprečitev, da sredstev ne bi uporabljal niti dolжник sam niti osebe, ki jih je dolжник pooblastil za opravljanje plačil prek tega računa, na primer prek trajnika, z direktno obremenitvijo ali z uporabo kreditne kartice.
- (8) Področje uporabe te uredbe bi moralo zajemati vse civilne in gospodarske zadeve, razen nekaterih natančno določenih zadev. Ta uredba se zlasti ne bi smela uporabljati za zahtevke zoper dolžnika v postopkih zaradi insolventnosti. To bi moralo pomeniti, da nalog za zamrznitev zoper dolžnika ne more biti izdan po tem, ko so bili v zvezi z njim uvedeni postopki zaradi insolventnosti, kot so opredeljeni v Uredbi Sveta (ES) št. 1346/2000 ⁽¹⁾. Po drugi strani bi izključitev morala omogočiti, da se nalog za zamrznitev uporabi za zagotovitev izterjave škodljivih plačil takega dolžnika tretjim osebam.
- (9) Ta uredba bi se morala uporabljati za račune pri kreditnih institucijah, katerih dejavnost je sprejemanje depozitov ali drugih vračljivih sredstev od javnosti ter odobravanje kreditov za svoj račun.

Zato se ne bi smela uporabljati za finančne institucije, ki ne sprejemajo takih depozitov, na primer institucije, ki zagotavljajo finančna sredstva za izvoz in naložbene projekte ali projekte v državah v razvoju, ali institucije, ki zagotavljajo storitve na finančnem trgu. Ta uredba se prav tako ne bi smela uporabljati za račune centralnih bank ali račune, odprte pri centralnih bankah, kadar te delujejo kot monetarni organ, ali račune, ki jih ni mogoče zamrzniti z nacionalnimi nalogi, ki so enakovredni nalogu za zamrznitev ali so drugače izvzeti iz zasega v skladu s pravom države članice, v kateri je zadevni račun.

- (10) Ta uredba bi se morala uporabljati zgolj za čezmejne primere in v njej bi moralo biti določeno, kaj je v tem kontekstu čezmejni primer. Za namene te uredbe bi moralo veljati, da gre za čezmejni primer takrat, kadar je sodišče, ki obravnava vlogo za izdajo naloga za zamrznitev, v eni državi članici, bančni račun, ki je predmet naloga, pa v drugi državi članici. Da gre za čezmejni primer, bi moralo veljati tudi, kadar ima upnik stalno prebivališče v eni državi članici, sodišče in bančni račun, ki ga je treba zamrzniti, pa sta v drugi državi članici.

Ta uredba se ne bi smela uporabljati za zamrznitev računov, ki so v državi članici sodišča, ki obravnava vlogo za izdajo naloga za zamrznitev, če ima tudi upnik stalno prebivališče v navedeni državi članici, čeprav upnik istočasno vloži vlogo za izdajo naloga za zamrznitev, ki se nanaša na račun oziroma račune, ki so v drugi državi članici. V takem primeru bi moral upnik podati ločeni vlogi, eno za izdajo naloga za zamrznitev in drugo za nacionalni ukrep.

- (11) Postopek v zvezi z nalogom za zamrznitev bi moral biti na voljo upniku, ki želi zagotoviti izvršitev poznejše odločbe o glavni stvari pred začetkom postopka v glavni stvari in v kateri koli fazi takega postopka. Na voljo bi moral biti tudi upniku, ki je že pridobil sodno odločbo, sodno poravnavo ali javno listino, ki določa, da mora dolжник poravnati upnikov zahtevk.
- (12) Nalog za zamrznitev bi moral biti na voljo za namen zavarovanja zahtevkov, ki so že zapadli v plačilo. Na voljo bi moral biti tudi za zahtevke, ki še niso zapadli v plačilo, kolikor izhajajo iz transakcije ali dogodka, do katerega je že prišlo, in je njihov znesek mogoče določiti, vključno z zahtevki v zvezi z deliktom ali kvazideliktom in tožbenimi zahtevki za odškodnino ali za vrnitev v prejšnje stanje, ki temeljijo na dejanju, zaradi katerega je bil uveden kazenski postopek.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1346/2000 z dne 29. maja 2000 o postopkih v primeru insolventnosti (UL L 160, 30.6.2000, str. 1).

Upniku bi moralo biti omogočeno, da zahteva, da se nalog za zamrznitev izda za višino glavnice zahtevka ali za nižji znesek. To je lahko denimo v njegovem interesu, če je za del svojega zahtevka že prejel kako drugo varščino.

- (13) Da bi zagotovili tesno povezavo med postopki za izdajo naloga za zamrznitev in postopki v glavni stvari, bi morala mednarodno pristojnost za izdajo naloga imeti sodišča države članice, katere sodišča so pristojna za odločanje o glavni stvari. Za namene te uredbe bi moral pojem postopek v glavni stvari zajemati vse postopke, katerih cilj je pridobitev izvršljivega naslova za zadevni zahtevek, vključno s skrajšanimi postopki v zvezi s plačilnimi nalogi in postopki, kakršen je francoski „procédure de référé“ (postopek za izdajo začasne odredbe). Če je dolжник potrošnik s stalnim prebivališčem v državi članici, bi morala pristojnost za izdajo naloga imeti zgolj sodišča te države članice.
- (14) Pri pogojih za izdajo naloga za zamrznitev bi bilo treba doseči ustrezno ravnotežje med interesom upnika, da pridobi nalog, in interesom dolžnika, da prepreči zlorabo naloga.

Kadar upnik vloži vlogo za izdajo naloga za zamrznitev pred pridobitvijo sodne odločbe, bi zato sodišče, pri katerem je vloga vložena, na podlagi dokazov, ki jih predloži upnik, moralo ugotoviti, da bo upnik verjetno uspel z zahtevkom v glavni stvari zoper dolžnika.

Poleg tega bi moral upnik v vseh primerih, vključno kadar je že pridobil sodno odločbo, sodišču dokazati v zadostni meri, da njegov zahtevek nujno potrebuje sodno varstvo in da bo izvršitev obstoječe ali prihodnje sodne odločbe brez naloga lahko ovirana ali precej otežena, ker obstaja dejansko tveganje, da bi lahko dolжник, še preden bi upnik uspel doseči izvršitev obstoječe ali prihodnje sodne odločbe, porabil, prikrikl ali uničil svoja sredstva oziroma jih prodal pod ceno ali v neobičajnem obsegu ali na neobičajen način.

Sodišče bi moralo presoditi dokaze, ki jih predloži upnik in potrjujejo obstoj takega tveganja. Ti bi se lahko denimo nanašali na dolžnikovo ravnanje v zvezi z upnikovim zahtevkom ali na njegovo ravnanje v prejšnjem sporu med strankama, na prejšnje dolžnikove kredite, na naravo dolžnikovih sredstev in na vsako nedavno dolžnikovo dejanje v povezavi z njegovim premoženjem. Sodišče lahko pri presoji dokazov zavzame stališče, da dvigi sredstev z računov in izdatki dolžnika za normalno poslovanje ali redni družinski izdatki sami po sebi niso neobičajni. Zgolj neplačilo zahtevka, ugovor zahtevku ali dejstvo, da ima dolжник več kot enega upnika, sami po sebi ne bi smeli biti zadosten dokaz, ki upravičuje izdajo naloga. Podobno tudi zgolj dejstvo, da je finančno stanje dolžnika slabo ali se poslabšuje, samo po sebi ne bi smelo biti zadosten razlog za izdajo naloga. Vendar lahko sodišče te dejavnike upošteva pri splošni presoji obstoja tveganja.

- (15) Za zagotovitev, da bi imel nalog za zamrznitev učinek presenečenja ter za zagotovitev, da bi bil koristen instrument za upnika, ki skuša izterjati dolgove od dolžnika v čezmejnih primerih, dolжник ne bi smel biti niti obveščen o upnikovi vlogi niti zaslišan pred izdajo naloga ali uradno obveščen o nalogu pred njegovo izvedbo. Kadar sodišče na podlagi dokazov in informacij, ki jih predloži upnik oziroma njegova morebitna priča ali priče, ugotovi, da zamrznitev zadevnega računa oziroma računov ni upravičena, nalog ne bi smelo izdati.
- (16) V primerih, ko upnik vloži vlogo za nalog za zamrznitev pred začetkom postopka v glavni stvari pred sodiščem, bi ga morala ta uredba zavezovati, da tovrsten postopek začne v določenem roku in da sodišču, pri katerem je vložil vlogo za izdajo naloga, zagotovi dokaze o takem začetku postopka. Če upnik ne bi spoštoval te obveznosti, bi moralo sodišče nalog na lastno pobudo razveljaviti ali pa bi nalog moral samodejno prenehati veljati.
- (17) Glede na to, da ni predhodnega zaslišanja dolžnika, bi morali biti v tej uredbi določeni posebni zaščitni ukrepi, da se prepreči zloraba naloga in se zavarujejo dolžnikove pravice.

- (18) Eden takih ključnih zaščitnih ukrepov bi morala biti možnost, da se od upnika zahteva varščina, s katero se zagotovi, da bo dolžniku pozneje mogoče nadomestiti morebitno škodo, ki jo utrpi zaradi naloga za zamrznitev. Glede na to, kaj določa nacionalno pravo, bi se lahko taka varščina zagotovila v obliki varnostnega pologa ali drugačnega jamstva, kot je bančna garancija ali hipoteka. Sodišče bi moralo imeti diskrecijsko pravico pri določanju zneska varščine, ki zadošča za preprečitev zlorabe naloga in za zagotovitev nadomestila škode dolžniku, in sodišču bi, če ni konkretnega dokaza o višini morebitne škode, moralo biti prepuščeno, da znesek, za katerega se izda nalog, šteje kot smernico za določitev zneska varščine.

V primerih, ko upnik še ni pridobil sodne odločbe, sodne poravnave ali javne listine, ki od dolžnika zahteva poplačilo upnikovega zahtevka, bi morala biti zagotovitev varščine pravilo, sodišče pa bi lahko to zahtevo odpravilo ali zahtevalo zagotovitev nižjega zneska varščine le izjemoma, če meni, da glede na okoliščine zadeve taka varščina ni ustrezna, ni potrebna ali je nesorazmerna. Take okoliščine bi lahko na primer bile, če ima upnik posebej močne argumente, nima pa zadostnih sredstev za zagotovitev varščine, če se zahtevek nanaša na preživnino ali izplačilo plač ali če je višina zahtevka taka, da dolžnik zaradi naloga verjetno ne bi utrpel nikakršne škode, na primer pri manjšem poslovnem dolgu.

V primerih, kadar je upnik že pridobil sodno odločbo, sodno poravnavo ali javno listino, bi morala biti zagotovitev varščine prepuščena presoji sodišča. Varščina bi bila lahko denimo – razen v navedenih izjemnih okoliščinah – ustrezna, kadar sodna odločba, katere izvršitev se želi zagotoviti z nalogo za zamrznitev, zaradi še nerešene pritožbe še ni izvršljiva ali je le začasno izvršljiva.

- (19) Drug pomemben dejavnik pri zagotavljanju ustreznega ravnotežja med interesi upnika in dolžnika bi moralo biti pravilo o odgovornosti upnika za vsakršno škodo, ki jo dolžnik utrpi zaradi naloga za zamrznitev. V tej uredbi bi morala biti zato kot minimalni standard določena odgovornost upnika za škodo, ki jo dolžnik utrpi zaradi naloga za zamrznitev po krivdi upnika. V zvezi s tem dokazno breme nosi dolžnik. Kar zadeva razloge za odgovornost, navedene v tej uredbi, bi moralo biti določeno harmonizirano pravilo za določitev izpodbojne domneve o krivdi upnika.

Države članice bi morale poleg tega imeti možnost, da v nacionalnem pravu ohranijo ali vanj uvedejo razloge za odgovornost, ki so drugačni od tistih, navedenih v tej uredbi. Pri takih drugih razlogih za odgovornost bi morale države članice imeti tudi možnost, da ohranijo ali uvedejo druge vrste odgovornosti, denimo objektivno odgovornost.

Ta uredba bi morala vsebovati tudi kolizijsko pravilo, ki bi določalo, da bi moralo biti pravo, ki se uporablja za odgovornost upnika, pravo države članice izvršitve. Kadar je več držav članic izvršitve, bi moralo biti pravo, ki se uporablja, pravo države članice izvršitve, v kateri ima dolžnik običajno prebivališče. V zadevi, pri kateri dolžnik nima običajnega prebivališča v nobeni od držav članic izvršitve, bi moralo biti pravo, ki se uporablja, pravo države članice izvršitve, s katero je primer najtesneje povezan. Pri določanju najtesnejše povezave bi bila lahko eden od dejavnikov, ki jih upošteva sodišče, višina zamrznjenega zneska v posameznih državah članicah izvršitve.

- (20) Da bi premostili obstoječe praktične težave pri pridobivanju informacij o tem, kje je v čezmejnem okviru bančni račun dolžnikov, bi moral biti v tej uredbi določen mehanizem, ki upniku omogoča, da zahteva, da informacije, potrebne za identifikacijo dolžnikovega računa, pridobi sodišče pred izdajo naloga za zamrznitev od imenovanega informacijskega organa države članice, za katero upnik domneva, da ima dolžnik v njej račun. Glede na posebno naravo takega posredovanja javnih organov in takega dostopa do osebnih podatkov bi moral biti dostop do informacij o računih praviloma zagotovljen le v primerih, ko je upnik že pridobil izvršljivo odločbo, sodno poravnavo ali javno listino. Vendar bi moralo biti upniku izjemoma omogočeno, da poda zahtevo za informacije o računih, čeprav njegova sodna odločba, sodna poravnava ali javna lista še ni izvršljiva. Taka zahteva bi morala biti mogoča, kadar je ob upoštevanju zadevnih okoliščin znesek, ki ga je treba zamrzniti, precejšen, sodišče pa je na podlagi dokazov, ki jih je predložil upnik, prepričano, da so tovrstne informacije o računih nujno potrebne, saj obstaja tveganje, da bi bila brez njih poznejša izvršitev upnikovega zahtevka zoper dolžnika verjetno ogrožena in bi se lahko zato upnikovo finančno stanje bistveno poslabšalo.

Da bi omogočile delovanje tega mehanizma, bi morale države članice v svojem nacionalnem pravu predvideti enega ali več uspešnih in učinkovitih ter stroškovno in časovno sorazmernih načinov pridobitve tovrstnih informacij. Mehanizem bi se uporabil le, če so izpolnjeni vsi pogoji in zahteve za izdajo naloga za zamrznitev ter če je upnik v svoji zahtevi ustrezno utemeljil, zakaj je mogoče sklepati, da ima dolžnik enega ali več računov v določeni državi članici, na primer zato, ker v tej državi članici dela ali opravlja poklicno dejavnost ali ima v njej premoženje.

- (21) Informacij v zvezi z identifikacijo bančnega računa oziroma računov dolžnika, pridobljenih na podlagi zahteve, zaradi zagotavljanja varstva osebnih podatkov dolžnika ne bi smeli posredovati upniku. Posredovani bi morali biti le sodišču, ki jih je zahtevalo, in izjemoma banki upnika, če banka ali drug subjekt, odgovoren za izvršitev naloga v državi članici izvršitve, na podlagi informacij iz naloga ne more identificirati dolžnikovega računa, na primer če so pri isti banki odprti računi več oseb z enakim imenom in enakim naslovom. Kadar je v takem primeru v nalogu navedeno, da je bila številka oziroma so bile številke računa oziroma računov, ki jih je treba zamrzniti, pridobljena oziroma pridobljene na podlagi zahteve za informacije, bi morala banka te informacije zahtevati od informacijskega organa države članice izvršitve in bi morala imeti možnost tako zahtevo podati na neuraden in enostaven način.
- (22) V tej uredbi bi morala biti upniku zagotovljena pravica do pritožbe zoper zavrnitev izdaje naloga za zamrznitev. Ta pravica ne bi smela posegati v možnost upnika, da na podlagi novih dejstev ali novih dokazov poda novo vlogo za izdajo naloga za zamrznitev.
- (23) Izvršitvene strukture za zamrznitev bančnih računov se med državami članicami znatno razlikujejo. Da bi preprečili podvajanje teh struktur v državah članicah in kar najbolj spoštovali nacionalne postopke, bi bilo treba v tej uredbi v zvezi z izvršitvijo in dejanskim izvajanjem naloga za zamrznitev nadgraditi obstoječe načine in strukture za izvršitev in izvajanje enakovrednih nacionalnih nalogov v državi članici, v kateri se nalog izvrši.
- (24) Zaradi zagotavljanja hitre izvršitve bi moral biti v tej uredbi določen prenos naloga iz države članice izvora na pristojni organ države članice izvršitve na kakršen koli ustrezen način, s katerim se zagotovi, da je vsebina prenesenih dokumentov resnična in istovetna ter jasno berljiva.
- (25) Pristojni organ države članice izvršitve bi moral po prejemu naloga za zamrznitev sprejeti ustrezne ukrepe za izvršitev naloga v skladu s svojim nacionalnim pravom, bodisi s prenosom prejetega naloga na banko ali drug subjekt, odgovoren za izvršitev takih nalogov v tej državi članici, bodisi – kadar je tako določeno v nacionalnem pravu – z drugačnimi napotki banki v zvezi z izvajanjem naloga.
- (26) Nalog za zamrznitev bi se moral – odvisno od načina, ki je na voljo na podlagi prava države članice izvršitve za enakovredne nacionalne naloge – izvajati z blokiranjem zamrznjenega zneska na dolžnikovem računu ali, če je tako določeno v nacionalnem pravu, s prenosom tega zneska na račun, namenjen za zamrznitev, ki bi lahko bil račun pri pristojnem izvršitvenem organu, sodišču, banki, pri kateri ima dolžnik račun, ali banki, ki je v določeni zadevi imenovana za usklajevalni subjekt za zamrznitev.
- (27) S to uredbo se ne bi smelo preprečiti, da se plačilo pristojbin za izvršitev naloga za zamrznitev lahko zahteva vnaprej. To vprašanje bi moralo urejati nacionalno pravo države članice, v kateri se nalog izvrši.
- (28) Nalog za zamrznitev bi moral biti uvrščen na enako prednostno raven, če ta obstaja, kot enakovreden nacionalni nalog v državi članici izvršitve. Če imajo na podlagi nacionalnega prava določeni izvršitveni ukrepi prednost pred ukrepi za zamrznitev, bi jim bilo treba enako prednost nameniti v zvezi z nalogom za zamrznitev na podlagi te uredbe. Za namene te uredbe bi se morali nalogi *in personam*, ki obstajajo v nekaterih nacionalnih pravnih sistemih, šteti za enakovredne nacionalne naloge.

- (29) V tej uredbi bi morala biti določena naložitev obveznosti banki ali drugemu subjektu, odgovornemu za izvršitev naloga za zamrznitev v državi članici izvršitve, da navede, ali in v kolikšni meri je nalog privedel do zamrznitve kakršnih koli sredstev dolžnika ter do obveznosti upnika, da zagotovi sprostitev kakršnih koli zamrznjenih sredstev, ki presegajo znesek, naveden v nalogu.
- (30) V tej uredbi bi morali biti zagotovljeni pravica dolžnika do poštenega sojenja in njegova pravica do učinkovitega pravnega sredstva ter bi mu torej ob upoštevanju *ex parte* narave postopka za izdajo naloga za zamrznitev moralo biti omogočeno, da nalogu ali njegovi izvršitvi na podlagi razlogov iz te uredbe ugovarja takoj po izvedbi naloga.
- (31) V zvezi s tem bi bilo treba v tej uredbi zahtevati, da se nalog za zamrznitev, vsi dokumenti, ki jih upnik predloži sodišču v državi članici izvora, in potrebni prevodi dolžniku vročijo nemudoma po izvedbi naloga. Sodišče bi moralo imeti diskrecijsko pravico, da priloži vse morebitne dodatne dokumente, na podlagi katerih je sprejelo svojo odločitev in ki bi jih lahko dolžnik potreboval za uveljavljanje pravnih sredstev, kot so dobesedni prepisi morebitnega zaslišanja.
- (32) Dolžnik bi moral imeti možnost zahtevati ponovni pregled naloga za zamrznitev, zlasti če pogoji ali zahteve, določeni v tej uredbi, niso bili izpolnjeni ali če so se okoliščine, ki so privedle do izdaje naloga, tako spremenile, da izdaja naloga ne bi bila več upravičena. Dolžniku bi morala biti na primer na voljo pravna sredstva, če ni šlo za čezmejni primer, kot je opredeljen v tej uredbi, če niso bila spoštovana pravila o pristojnosti, določena v tej uredbi, če upnik postopka v glavni stvari ni začel v rokih, določenih v tej uredbi, sodišče pa posledično ni po uradni dolžnosti razveljavilo naloga ali nalog ni bil samodejno preklican, če upnikov zahtevki ni potreboval nujne zaščite v obliki naloga za zamrznitev, ker ni bilo tveganja, da bi bila naknadna izvršitev tega zahtevka ovirana ali precej otežena, ali če zagotovitev varščine ni bila skladna z zahtevami iz te uredbe.

Dolžniku bi moralo biti prav tako na voljo pravno sredstvo, če mu nalog in izjava o zamrznitvi nista bila vročena, kot je določeno v tej uredbi, ali če dokumenti, ki so mu bili vročeni, niso izpolnjevali jezikovnih zahtev, določenih v tej uredbi. Tem pravnim sredstvom pa se ne bi smelo ugoditi, če se neizpolnitev obveznosti vročitve ali prevoda odpravi v določenem roku. Da bi se odpravila neopravljena vročitev, bi moral upnik pri organu, ki je v državi članici izvora pristojen za vročitev, podati zahtevo za vročitev ustreznih dokumentov po priporočeni pošti dolžniku ali pa bi moral, če se je dolžnik strinjal, da dokumente dvigne na sodišču, sodišču zagotoviti potrebne prevode dokumentov. Taka zahteva ne bi smela biti potrebna, če je bila neizpolnitev obveznosti vročitve že drugače odpravljena, na primer če je sodišče v skladu z nacionalnim pravom vročitev uvedlo na lastno pobudo.

- (33) Vprašanje, kdo mora zagotoviti morebitne prevode, zahtevane na podlagi te uredbe, in kdo mora kriti stroške takih prevodov, ureja nacionalno pravo.
- (34) Pristojnost za ugoditev pravnih sredstev zoper nalog za zamrznitev bi morala imeti sodišča države članice, v kateri je bil izdan nalog. Pristojnost za ugoditev pravnih sredstev zoper izvršitev naloga bi morala imeti sodišča ali, kadar je ustrezno, pristojni izvršitveni organi države članice izvršitve.
- (35) Dolžnik bi moral imeti pravico zaprositi za sprostitev zamrznjenih sredstev, če zagotovi ustrezno drugačno varščino. Taka varščina bi se lahko zagotovila v obliki varnostnega pologa ali drugačnega zagotovila, kot je bančno jamstvo ali hipoteka.

- (36) S to uredbo bi bilo treba zagotoviti, da zamrznitev dolžnikovega računa ne vpliva na zneske, ki so izvzeti iz rubeža na podlagi prava države članice izvršitve, na primer zneske, potrebne za preživljanje dolžnika in njegove družine. Glede na postopkovni sistem, ki se uporablja v tej državi članici, bi moral zadevni znesek bodisi po uradni dolžnosti izvzeti pristojni organ, ki bi bil lahko sodišče, banka ali pristojni izvršitveni organ, pred uveljavitvijo naloga bodisi bi ga bilo treba izvzeti na zahtevo dolžnika po izvedbi naloga. Kadar se zamrznejo računi v več državah članicah in je bilo izvzetje uporabljeno več kot enkrat, bi moral imeti upnik možnost, da pri pristojnem sodišču v kateri koli državi članici izvršitve ali, kadar je tako določeno v pravu zadevne države članice izvršitve, pri pristojnem izvršitvenem organu v tej državi članici zahteva popravek izvzetja, uporabljenega v tej državi članici.
- (37) Za zagotavljanje, da je nalog za zamrznitev izdan ter izvršen hitro in pravočasno, bi morali biti v tej uredbi določeni roki, v katerih morajo biti zaključene posamezne faze postopka. Sodišča ali organi, vključeni v postopek, bi morali imeti možnost od teh rokov odstopati le v izjemnih okoliščinah, na primer v zadevah, ki so pravno ali dejansko kompleksne.
- (38) Za namene računanja rokov in iztekov rokov, določenih v tej uredbi, bi bilo treba uporabljati Uredbo (EGS, Euratom) št. 1182/71 Sveta ⁽¹⁾.
- (39) Da bi olajšali uporabo te uredbe, bi bilo treba določiti obveznost za države članice, da Komisiji posredujejo določene informacije v zvezi s svojo zakonodajo in postopki, povezanimi z nalogi za zamrznitev in enakovrednimi nacionalnimi nalogi.
- (40) Da bi olajšali uporabo te uredbe v praksi, bi bilo treba uvesti standardne obrazce, zlasti za vlogo za izdajo naloga, za sam nalog, za izjavo v zvezi z zamrznitvijo sredstev in za vlogo za pravno sredstvo ali pritožbo na podlagi te uredbe.
- (41) Da bi povečali učinkovitost postopka, bi morala ta uredba omogočati čim večjo uporabo sodobnih komunikacijskih tehnologij, ki so v skladu s postopkovnimi pravili zadevnih držav članic, zlasti za namene izpolnjevanja standardnih obrazcev, določenih v tej uredbi, in komuniciranje med organi, vključenimi v postopke. Poleg tega bi morali biti načini podpisa naloga za zamrznitev in drugih dokumentov v skladu s to uredbo tehnološko nevtralni, kar bi omogočalo uporabo obstoječih načinov, kot sta digitalna certifikacija ali varna avtentikacija, in tehnični razvoj na tem področju v prihodnje.
- (42) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za pripravo in naknadno spreminjanje standardnih obrazcev, določenih v tej uredbi. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.
- (43) Za sprejetje izvedbenih aktov, s katerimi se sprejmejo in pozneje spreminjajo standardni obrazci, določeni v tej uredbi, bi se moral uporabiti svetovalni postopek v skladu s členom 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.
- (44) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Njen namen je zlasti zagotoviti spoštovanje zasebnega in družinskega življenja, varstvo osebnih podatkov, lastninsko pravico ter pravico do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča, kot je določeno v členih 7, 8, 17 oziroma 47 Listine.

⁽¹⁾ Uredba (EGS, Euratom) št. 1182/71 Sveta z dne 3. junija 1971 o določitvi pravil glede rokov, datumov in iztekov rokov (UL L 124, 8.6.1971, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (45) Pri dostopu do osebnih podatkov ter uporabi in prenosu takih podatkov na podlagi te uredbe bi bilo treba spoštovati zahteve Direktive 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, kakor so bile prenesene v nacionalno pravo držav članic.
- (46) Za namene uporabe te uredbe bi bilo treba določiti nekatere posebne pogoje za dostop do osebnih podatkov ter za njihovo uporabo in prenos. V zvezi s tem je bilo upoštevano mnenje Evropskega nadzornika za varstvo podatkov ⁽²⁾. Posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, bi moral biti o tem uradno obveščen v skladu z nacionalnim pravom. Vendar bi se moralo uradno obvestilo dolžniku o razkritju informacij v zvezi z njegovim računom oziroma računi odložiti za 30 dni, da se s tem prepreči, da bi s prezgodnjim uradnim obvestilom ogrozili učinek naloga za zamrznitev.
- (47) Ker cilja te uredbe, in sicer določitve postopka Unije za zaščitni ukrep, ki upniku omogoča, da pridobi nalog za zamrznitev, ki preprečuje, da bi bila naknadna izvršitev njegovega zahtevka ogrožena zaradi prenosa ali dviga sredstev, ki jih ima dolžnik na bančnem računu v Uniji, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinka lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji (PEU). V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (48) Ta uredba bi se morala uporabljati le za tiste države članice, ki jih zavezuje v skladu s Pogodbama. Postopek za pridobitev naloga za zamrznitev, predviden v tej uredbi, bi zato moral biti na voljo le upnikom s stalnim prebivališčem v državi članici, ki jo ta uredba zavezuje, nalogi, izdani na podlagi te uredbe, pa bi se morali nanašati le na zamrznitev bančnih računov v taki državi članici.
- (49) V skladu s členom 3 Protokola (št. 21) o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, je Irska podala uradno obvestilo, da želi sodelovati pri sprejetju in uporabi te uredbe.
- (50) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola (št. 21) o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, in brez poseganja v člen 4 navedenega protokola, Združeno kraljestvo ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanj ni zavezujoča in se v njem ne uporablja.
- (51) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola (št. 22) o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE 1

PREDMET UREJANJA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja

1. S to uredbo se določi postopek Unije, ki upniku omogoča, da pridobi evropski nalog za zamrznitev bančnih računov (v nadaljnjem besedilu: nalog za zamrznitev ali nalog), ki preprečuje, da bi bila s prenosom ali dvigom sredstev, ki jih ima dolžnik ali so za račun dolžnika na bančnem računu v državi članici, ogrožena poznejša izvršitev upnikovega zahtevka do zneska, navedenega v nalogu.

⁽¹⁾ Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

⁽²⁾ UL C 373, 21.12.2011, str. 4.

2. Nalog za zamrznitev je upniku na voljo kot alternativa ukrepom za zamrznitev v skladu z nacionalnim pravom.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za denarne terjatve v civilnih in gospodarskih zadevah v čezmejnih primerih, kot je določeno v členu 3, ne glede na vrsto zadevnega sodišča (v nadaljnjem besedilu: sodišče). Med drugim ne zajema davčnih, carinskih ali upravnih zadev ali odgovornosti države za dejanja in opustitve pri izvrševanju oblasti (v nadaljnjem besedilu: *acta iure imperii*).

2. Ta uredba se ne uporablja za:

- (a) premoženjska razmerja, ki izhajajo iz zakonske zveze ali razmerja, za katerega se v skladu z zakonom, ki se zanj uporablja, šteje, da ima primerljiv učinek kot zakonska zveza;

- (b) oporoke in dedovanje, vključno s preživninskimi obveznostmi, ki so nastale zaradi smrti;

- (c) zahtevke zoper dolžnika, v zvezi s katerim je bil uveden stečajni postopek, postopek za likvidacijo plačilno nesposobnih podjetij ali drugih pravnih oseb, postopek prisilne poravnave ali podoben postopek;

- (d) socialno varnost;

- (e) arbitražo.

3. Ta uredba se ne uporablja za bančne račune, ki so izvzeti iz zasega v skladu s pravom države članice, v kateri je račun, ali za račune, ki se vodijo v povezavi z delovanjem katerega koli sistema, kot je opredeljen v točki (a) člena 2 Direktive 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

4. Ta uredba se ne uporablja za bančne račune centralnih bank ali bančne račune, odprte pri centralnih bankah, kadar te delujejo kot monetarni organ.

Člen 3

Čezmejni primeri

1. V tej uredbi čezmejni primer pomeni primer, v katerem je bančni račun oziroma računi, ki se zamrznejo na podlagi naloga za zamrznitev, v državi članici, ki ni:

- (a) država članica sodišča, ki obravnava vlogo za izdajo naloga za zamrznitev v skladu s členom 6, ali

- (b) država članica, v kateri ima upnik stalno prebivališče.

2. Ustrezni trenutek za ugotavljanje, ali je primer čezmejen ali ne, je datum, ko je pri sodišču, pristojnem za izdajo naloga za zamrznitev, vložena vloga za izdajo naloga za zamrznitev.

⁽¹⁾ Direktiva 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev (UL L 166, 11.6.1998, str. 45).

Člen 4

Opredelitev pojmov

V tej uredbi:

1. „bančni račun“ ali „račun“ pomeni vsak račun, na katerem so sredstva in je odprt pri banki na ime dolžnika ali na ime tretje osebe za račun dolžnika;
2. „banka“ pomeni kreditno institucijo, kot je opredeljena v točki 1 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, vključno s podružnicami v smislu točke 17 člena 4(1) navedene uredbe kreditnih institucij s sedežem v Uniji ali – v skladu s členom 47 Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ – zunaj nje, kadar se take podružnice nahajajo v Uniji;
3. „sredstva“ pomeni denar, nakazan na račun v kateri koli valuti, ali podobne zahteveke za izplačilo denarja, kot so depoziti na denarnem trgu;
4. „država članica, v kateri je bančni račun“, pomeni:
 - (a) državo članico, navedeno v IBAN (mednarodna številka bančnega računa) računa, ali
 - (b) ko gre za bančni račun, ki nima IBAN, državo članico, v kateri ima banka, pri kateri je račun, sedež, oziroma, kadar je račun pri podružnici, državo članico, v kateri je podružnica;
5. „zahtevak“ pomeni zahtevak za plačilo določenega zneska denarja, ki je zapadel v plačilo, ali zahtevak za plačilo določljivega zneska denarja, ki izhaja iz transakcije ali dogodka, do katerega je že prišlo, pod pogojem, da je mogoče tak zahtevak uveljavljati na sodišču;
6. „upnik“ pomeni fizično osebo oziroma pravno osebo, ki ima stalno prebivališče v državi članici, ali kateri koli drug subjekt s stalnim prebivališčem v državi članici s pravno sposobnostjo, da je stranka v postopku v skladu s pravom države članice, in vloži vlogo za izdajo naloga za zamrznitev v zvezi z zahtevkom ali pa je tak nalog že pridobil;
7. „dolžnik“ pomeni fizično ali pravno osebo ali kateri koli drug subjekt s pravno sposobnostjo, da je stranka v postopku v skladu s pravom države članice, proti kateremu si upnik prizadeva pridobiti nalog za zamrznitev v zvezi z zahtevkom ali pa je tak nalog že pridobil;
8. „sodna odločba“ pomeni vsako odločbo, ki jo izda sodišče države članice, ne glede na njeno poimenovanje, vključno z odločbo o določitvi stroškov, ki jo izda sodni uradnik;
9. „sodna poravnava“ pomeni poravnavo, ki jo je potrdilo sodišče države članice ali je bila sklenjena med postopkom pred sodiščem države članice;

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

10. „javna listina“ pomeni listino, ki je bila v državi članici uradno sestavljena ali registrirana kot javna listina in katere pristnost:
- (a) se nanaša na podpis in vsebino listine ter
 - (b) je potrdil javni organ ali drug za to pooblaščen organ;
11. „država članica izvora“ pomeni državo članico, v kateri je bil izdan nalog za zamrznitev;
12. „država članica izvršitve“ pomeni državo članico, v kateri je bančni račun, ki ga je treba zamrzniti;
13. „informativni organ“ pomeni organ, ki ga je država članica določila za pristojni organ za namene pridobitve potrebnih informacij o dolžnikovem računu oziroma računih v skladu s členom 14;
14. „pristojni organ“ pomeni organ ali organe, ki jih je država članica določila za pristojne organe za sprejem, posredovanje ali vročitev v skladu s členom 10(2), členom 23(3), (5) in (6), členi 25(3), 27(2) in 28(3) ter drugim pododstavkom člena 36(5);
15. „stalno prebivališče“ pomeni stalno prebivališče, kot je določeno v skladu s členoma 62 in 63 Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

POGLAVJE 2

POSTOPEK ZA PRIDOBITEV NALOGA ZA ZAMRZNITEV

Člen 5

Razpoložljivost

Nalog za zamrznitev je upniku na voljo v naslednjih primerih:

- (a) preden upnik v državi članici začne postopek v glavni stvari zoper dolžnika ali v kateri koli fazi takega postopka, vse do izdaje sodne odločbe ali potrditve ali sklenitve sodne poravnave;
- (b) potem ko upnik v državi članici pridobi sodno odločbo, sodno poravnavo ali javno listino, ki določa, da mora dolžnik poplačati upnikov zahtevke.

Člen 6

Pristojnost

1. Kadar upnik še ni pridobil sodne odločbe, sodne poravnave ali javne listine, so za izdajo naloga za zamrznitev pristojna sodišča države članice, ki so v skladu z ustreznimi pravili o pristojnosti, ki se uporabljajo, pristojna za odločanje o glavni stvari.
2. Kadar je dolžnik potrošnik, ki je z upnikom sklenil pogodbo za namen, ki ga ni mogoče šteti za njegovo poslovno ali poklicno dejavnost, so za izdajo naloga za zamrznitev, s katerim se želi zagotoviti izvršitev zahtevka v zvezi z navedeno pogodbo, ne glede na odstavek 1 pristojna zgoj sodišča države članice, v kateri ima dolžnik stalno prebivališče.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 351, 20.12.2012, str. 1).

3. Kadar je upnik že pridobil sodno odločbo ali sodno poravnavo, so za izdajo naloga za zamrznitev glede zahtevka, navedenega v sodni odločbi ali sodni poravnavi, pristojna sodišča države članice, v kateri je bila izdana sodna odločba ali potrjena ali sklenjena sodna poravnava.
4. Kadar je upnik pridobil javno listino, so za izdajo naloga za zamrznitev glede zahtevka, navedenega v tej listini, pristojna sodišča, ki so v ta namen določena v državi članici, v kateri je bila ta listina sestavljena.

Člen 7

Pogoji za izdajo naloga za zamrznitev

1. Sodišče izda nalog za zamrznitev, če upnik predloži zadostne dokaze, na podlagi katerih sodišče ugotovi, da je ukrep zavarovanja v obliki naloga za zamrznitev nujen, ker obstaja dejansko tveganje, da bo brez takega ukrepa poznejša izvršitev upnikovega zahtevka zoper dolžnika ovirana ali precej otežena.
2. Kadar upnik v državi članici še ni pridobil sodne odločbe, sodne poravnave ali javne listine, v kateri je določeno, da mora dolžnik poplačati upnikov zahtevk, upnik predloži tudi zadostne dokaze, na podlagi katerih sodišče ugotovi, da bo verjetno uspel v glavni stvari zahtevka zoper dolžnika.

Člen 8

Vloga za izdajo naloga za zamrznitev

1. Vloge za izdajo naloga za zamrznitev se vložijo na obrazcu, pripravljenem v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 52(2).
2. Vloga vsebuje naslednje informacije:
 - (a) naziv in naslov sodišča, pri katerem se vloga vloži;
 - (b) podatke o upniku: ime in priimek ter kontaktne podatke, po potrebi ime in priimek ter kontaktne podatke upnikovega zastopnika, pa tudi:
 - (i) kadar je upnik fizična oseba, njegov datum rojstva in, če je ustrezno in na voljo, identifikacijsko številko ali številko potnega lista, ali
 - (ii) kadar je upnik pravna oseba ali kateri koli drug subjekt s pravno sposobnostjo, da je stranka v postopku v skladu s pravom države članice, državo njegove pridobitve pravne osebnosti, ustanovitve ali registracije in njegovo identifikacijsko ali registracijsko številko ali, če te ni, datum in kraj njegove pridobitve pravne osebnosti, ustanovitve ali registracije;
 - (c) podatke o dolžniku: ime in priimek ter kontaktne podatke, po potrebi ime in priimek ter kontaktne podatke dolžnikovega zastopnika, če so na voljo, pa tudi:
 - (i) kadar je dolžnik fizična oseba, njegov datum rojstva in identifikacijsko številko ali številko potnega lista, ali
 - (ii) kadar je dolžnik pravna oseba ali kateri koli drug subjekt s pravno sposobnostjo, da je stranka v postopku v skladu s pravom države članice, državo pridobitve pravne osebnosti, ustanovitve ali registracije in identifikacijsko ali registracijsko številko ali, če te ni, datum in kraj pridobitve pravne osebnosti, ustanovitve ali registracije;
 - (d) številko, na podlagi katere je mogoče identificirati banko, kot je IBAN ali BIC, in/ali naziv in naslov banke, pri kateri ima dolžnik enega ali več računov, ki jih je treba zamrzniti;

- (e) kadar so na voljo, številko oziroma številke računa oziroma računov, ki jih je treba zamrzniti, v tem primeru pa tudi navedbo, ali bi bilo treba zamrzniti še morebitne druge račune dolžnika pri isti banki;
- (f) kadar ni mogoče zagotoviti nobenih informacij, zahtevanih v skladu s točko (d), navedbo, da je vložena zahteva za pridobitev informacij o računu v skladu s členom 14, kadar je taka zahteva mogoča, in upnikovo navedbo razlogov, zaradi katerih upnik domneva, da ima dolžnik pri neki banki v določeni državi članici enega ali več računov;
- (g) znesek, za katerega se zahteva nalog za zamrznitev:
- (i) kadar upnik še ni pridobil sodne odločbe, sodne poravnave ali javne listine, znesek glavnice zahtevka ali njegovega dela ter morebitnih obresti, ki jih je mogoče izterjati, v skladu s členom 15;
 - (ii) kadar je upnik že pridobil sodno odločbo, sodno poravnavo ali javno listino, pa znesek glavnice zahtevka, navedenega v sodni odločbi, sodni poravnavi ali javni listini, ali njegovega dela ter morebitnih obresti in stroškov, ki jih je mogoče izterjati, v skladu s členom 15;
- (h) kadar upnik še ni pridobil sodne odločbe, sodne poravnave ali javne listine:
- (i) opis vseh pomembnih elementov, ki potrjujejo pristojnost sodišča, pri katerem je vložena vloga za izdajo naloga za zamrznitev;
 - (ii) opis vseh pomembnih okoliščin, ki pomenijo podlago za zahtevek in, kadar je ustrezno, za zahtevane obresti;
 - (iii) izjavo o tem, ali je upnik že začel postopek v glavni stvari zoper dolžnika;
- (i) kadar je upnik že pridobil sodno odločbo, sodno poravnavo ali javno listino, izjavo, da sodna odločba, sodna poravnava ali javna listina še ni bila izvršena, oziroma, če je bila delno izvršena, navedbo obsega neizvršenosti;
- (j) opis vseh pomembnih okoliščin, ki upravičujejo izdajo naloga za zamrznitev, kot je zahtevano v členu 7(1);
- (k) kadar je ustrezno, navedbo razlogov za upnikovo prepričanje, da bi moral biti oproščen zagotovitve varščine v skladu s členom 12;
- (l) seznam dokazov, ki jih predloži upnik;
- (m) izjavo v skladu s členom 16 o tem, ali je upnik vlogo za izdajo enakovrednega nacionalnega naloga vložil pri drugih sodiščih ali organih, oziroma o tem, ali je bil tak nalog že pridobljen ali vloga za njegovo izdajo zavrnjena, in, če je bil pridobljen, o obsegu njegove izvršitve;
- (n) neobvezno navedbo upnikovega bančnega računa, ki se uporabi za morebitno dolžnikovo prostovoljno plačilo zahtevka;
- (o) izjavo, da so informacije, ki jih v vlogi navaja upnik, po njegovem vedenju resnične in popolne ter da se zaveda, da imajo lahko vse namerno neresnične ali nepopolne navedbe pravne posledice po pravu države članice, v kateri se vloži vloga, ali da lahko zanje odgovarja v skladu s členom 13.

3. Vlogi se priložijo vsi ustrezni spremni dokumenti, kadar je upnik že pridobil sodno odločbo, sodno poravnavo ali javno listino, pa tudi kopija sodne odločbe, sodne poravnave ali javne listine, ki izpolnjuje pogoje, potrebne za ugotovitev njene pristnosti.

4. Vloga in spremni dokumenti se lahko predložijo prek katerega koli komunikacijskega sredstva, tudi elektronskega, ki je skladno s postopkovnimi pravili države članice, v kateri se vloži vloga.

Člen 9

Pridobivanje dokazov

1. Sodišče sprejme odločitev v pisnem postopku na podlagi informacij in dokazov, ki jih je upnik navedel v vlogi ali jih slednji priložil. Če meni, da predloženi dokazi niso zadostni, lahko, kadar to dopušča nacionalno pravo, od upnika zahteva, da zagotovi dodatne listinske dokaze.

2. Ne glede na odstavke 1 in ob upoštevanju člena 11 lahko sodišče, pod pogojem, da se s tem postopek neupravičeno ne zavleče, uporabi tudi kateri koli drug ustrezen način pridobivanja dokazov, ki je na voljo po nacionalnem pravu, kot je zaslišanje upnika ali njegove priče oziroma prič, tudi prek videokonference ali z drugo komunikacijsko tehnologijo.

Člen 10

Začetek postopka v glavni stvari

1. Kadar je upnik vložil vlogo za izdajo naloga za zamrznitev pred začetkom postopka v glavni stvari, začne ta postopek in sodišču, pri katerem je bila vložena vloga za izdajo naloga za zamrznitev, predloži dokazilo o takem začetku bodisi v 30 dneh od datuma, ko je vlogo vložil, bodisi v 14 dneh od datuma izdaje naloga, kar je pozneje. Sodišče lahko ta rok na zahtevo dolžnika tudi podaljša, na primer zato, da strankama omogoči dogovor o poravnavi glede zahtevka, pri čemer obe stranki o tem obvesti.

2. Če sodišče v roku iz odstavka 1 ne prejme dokazila o začetku postopka, prekliče nalog za zamrznitev ali ustavi njegovo izvršitev in o tem obvesti stranki.

Kadar je sodišče, ki je izdalo nalog, v državi članici izvršitve, se preklic naloga ali ustavitve njegove izvršitve v tej državi članici obravnava v skladu s pravom te države članice.

Kadar je treba preklic ali ustavitve izvesti v državi članici, ki ni država članica izvora, sodišče prekliče nalog za zamrznitev z uporabo obrazca za preklic, pripravljenega na podlagi izvedbenih aktov, sprejetih v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 52(2), in obrazec za preklic v skladu s členom 29 posreduje pristojnemu organu države članice izvršitve. Ta organ stori potrebno z uporabo člena 23, kot je ustrezno, da doseže izvedbo preklica ali ustavitve.

3. Za namene odstavka 1 šteje, da se postopek v glavni stvari začne:

(a) v trenutku, ko je dokument o začetku postopka ali enakovreden dokument vložen pri sodišču, pod pogojem, da upnik pozneje ne opusti ukrepov, ki bi jih moral sprejeti, da bi omogočil vročitev dolžniku, ali

(b) če je treba dokument vročiti še pred vložitvijo pri sodišču, v trenutku, ko ga prejme organ, ki je odgovoren za vročitev, pod pogojem, da upnik pozneje ne opusti ukrepov, ki bi jih moral sprejeti, da bi omogočil vložitev dokumenta pri sodišču.

Organ, pristojen za vročitev, iz točke (b) prvega pododstavka je prvi organ, ki prejme dokumente, ki jih je treba vročiti.

*Člen 11***Postopek ex parte**

Dolžniku se ne pošlje uradnega obvestila o vlogi za izdajo naloga za zamrznitev in pred izdajo naloga ni zaslišan.

*Člen 12***Varščina, ki jo zagotovi upnik**

1. V primeru, ko upnik še ni pridobil sodne odločbe, sodne poravnave ali javne listine, sodišče pred izdajo naloga za zamrznitev od upnika zahteva zagotovitev varščine v znesku, ki zadošča za preprečitev zlorabe postopka, določenega v tej uredbi, in za nadomestilo morebitne škode, ki bi jo zaradi naloga utrpel dolžnik, kolikor je v skladu s členom 13 za tako škodo odgovoren upnik.

Sodišče lahko izjemoma opusti zahtevo iz prvega pododstavka, če meni, da glede na okoliščine primera zagotovitev varščine iz navedenega pododstavka ni primerna.

2. Kadar je upnik že pridobil sodno odločbo, sodno poravnavo ali javno listino, lahko sodišče pred izdajo naloga od upnika zahteva zagotovitev varščine iz prvega pododstavka odstavka 1, če meni, da je to glede na okoliščine primera potrebno in ustrezno.

3. Če sodišče zahteva zagotovitev varščine v skladu s tem členom, upnika obvesti o zahtevanem znesku in o oblikah varščine, ki so sprejemljive po pravu države članice, v kateri je sodišče. Pri tem da upniku vedeti, da bo nalog za zamrznitev izdalo, potem ko bo zagotovljena varščina v skladu s temi zahtevami.

*Člen 13***Odgovornost upnika**

1. Upnik odgovarja za vsakršno škodo, ki jo dolžnik utрпи zaradi naloga za zamrznitev po krivdi upnika. Dokazno breme nosi dolžnik.

2. V naslednjih primerih se domneva krivda upnika, če ta ne dokaže nasprotno:

(a) če se nalog prekliče, ker upnik ni začel postopka v glavni stvari, če ta opustitev ni posledica dolžnikovega poplačila zahtevka ali druge oblike poravnave med strankama;

(b) če upnik ni zahteval sprostitev presežnih zamrznjenih zneskov, kot je določeno v členu 27;

(c) če se naknadno ugotovi, da izdaja naloga ni bila ustrezna ali je bila ustrezna le za nižji znesek, ker upnik ni izpolnil svojih obveznosti iz člena 16, ali

(d) če se nalog prekliče ali se njegova izvršitev ustavi, ker upnik ni izpolnil svojih obveznosti iz te uredbe bodisi v zvezi z vročitvijo ali prevodom dokumentov bodisi v zvezi z odpravo neizpolnitve obveznosti vročitve ali prevoda.

3. Ne glede na odstavek 1 lahko države članice v svojem nacionalnem pravu ohranijo ali uvedejo druge razloge ali vrste odgovornosti ali druga pravila o dokaznem bremenu. Vse druge vidike v zvezi z upnikovo odgovornostjo do dolžnika, ki niso posebej obravnavani v odstavku 1 ali 2, ureja nacionalno pravo.

4. Pravo, ki se uporablja za odgovornost upnika, je pravo države članice izvršitve.

Če se računi zamrznejo v več kot eni državi članici, se za odgovornost upnika uporablja pravo države članice izvršitve:

- (a) v kateri ima dolžnik običajno prebivališče, kot je določeno v členu 23 Uredbe (ES) št. 864/2007 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, ali, če to ni mogoče,
 - (b) ki je najtesneje povezana s primerom.
5. Ta člen ne ureja vprašanja morebitne odgovornosti upnika do banke ali katere koli tretje osebe.

Člen 14

Zahteva za pridobitev informacij o računu

1. Kadar upnik v državi članici pridobi izvršljivo sodno odločbo, sodno poravnavo ali javno listino, ki določa, da mora dolžnik poplačati upnikov zahtevke, in utemeljeno domneva, da ima dolžnik pri banki v določeni državi članici enega ali več računov, ne pozna pa niti naziva in/ali naslova banke niti IBAN, BIC ali druge številke banke, ki bi omogočala identifikacijo banke, lahko od sodišča, pri katerem je vložena vloga za izdajo naloga za zamrznitev, zahteva, da od informacijskega organa države članice izvršitve zahteva pridobitev informacij, ki so potrebne, da se banka oziroma banke in dolžnikov račun oziroma računi identificirajo.

Ne glede na prvi pododstavek lahko upnik poda zahtevo iz navedenega pododstavka, če sodna odločba, sodna poravnava ali javna listina, ki jo pridobi upnik, še ni izvršljiva in je znesek, ki naj se zamrzne, glede na ustrezne okoliščine precejšen, upnik pa je predložil zadostne dokaze, na podlagi katerih je sodišče ugotovilo, da so informacije o računu nujno potrebne, ker obstaja tveganje, da bo brez takih informacij poznejša izvršitev upnikovega zahtevka zoper dolžnika verjetno ogrožena in bi se lahko zaradi tega finančno stanje upnika bistveno poslabšalo.

2. Upnik zahtevo iz odstavka 1 poda v vlogi za izdajo naloga za zamrznitev. V njej utemelji, zakaj domneva, da ima dolžnik pri neki banki v določeni državi članici enega ali več računov, in zagotovi vse pomembne informacije, ki so mu na voljo o dolžniku in računu oziroma računih, ki jih je treba zamrzniti. Če sodišče, pri katerem je vložena vloga za izdajo naloga za zamrznitev, meni, da zahteva upnika ni dovolj utemeljena, jo zavrne.

3. Ko sodišče ugotovi, da je zahteva upnika dobro utemeljena ter da so izpolnjeni vsi pogoji in zahteve za izdajo naloga za zamrznitev, razen zahteve po informacijah iz točke (d) člena 8(2) in, kadar je ustrezno, zahteve po varščini v skladu s členom 12, zahtevo po informacijah posreduje informacijskemu organu v državi članici izvršitve v skladu s členom 29.

4. Informacijski organ v državi članici izvršitve pridobi informacije iz odstavka 1 na enega od načinov, ki so na voljo v tej državi članici skladno z odstavkom 5.

5. Vsaka država članica v nacionalnem pravu določi, da je informacije iz odstavka 1 mogoče pridobiti na vsaj enega od naslednjih načinov:

- (a) obveznost za vse banke na njenem ozemlju, da na zahtevo informacijskega organa razkrijejo, ali ima dolžnik pri njih odprt račun;

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 864/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o pravu, ki se uporablja za nepogodbene obveznosti (Rim II) (UL L 199, 31.7.2007, str. 40).

- (b) dostop informacijskega organa do ustreznih informacij, kadar jih imajo javni organi ali uprave v registrih ali drugih virih;
- (c) možnost, da njena sodišča od dolžnika zahtevajo, naj razkrije, pri kateri banki ali bankah na njenem ozemlju ima enega ali več računov, pri čemer tako zahtevo spremlja nalog sodišča *in personam*, ki dolžniku prepoveduje dvig ali prenos sredstev s svojega računa oziroma računov do zneska, ki se zamrzne na podlagi naloga za zamrznitev, ali
- (d) kakršni koli drugi uspešni in učinkoviti načini za namen pridobitve zadevnih informacij, pod pogojem, da niso stroškovno ali časovno nesorazmerni.

Ne glede na način, katerega razpoložljivost zagotovi država članica, vsi organi, udeleženi v pridobivanje informacij, ukrepajo hitro.

6. Takoj ko informacijski organ v državi članici izvršitve pridobi informacije o računu, jih posreduje sodišču, ki je informacije zahtevalo, v skladu s členom 29.

7. Če informacijski organ ne more pridobiti informacij iz odstavka 1, o tem obvesti sodišče, ki je informacije zahtevalo. Kadar je zaradi nerazpoložljivosti informacij o računu vloga za izdajo naloga za zamrznitev v celoti zavrjena, sodišče, ki je informacije zahtevalo, nemudoma sprostí morebitno varščino, ki jo je morebiti zagotovil upnik v skladu s členom 12.

8. Kadar v skladu s tem členom banka informacijskemu organu zagotovi informacije ali mu je odobren dostop do informacij o računu, ki jih imajo javni organi ali uprave v registrih, se uradna obvestitev dolžnika o razkritju njegovih osebnih podatkov odloži za 30 dni, da se prepreči, da bi prezgodnja uradna obvestitev ogrozila učinek naloga za zamrznitev.

Člen 15

Obresti in stroški

1. Nalog za zamrznitev na zahtevo upnika vključuje vse obresti, obračunane v skladu s pravom, ki se uporablja za zahtevek, do datuma izdaje naloga, pod pogojem, da znesek ali vrsta obresti ni taka, da pomeni njena vključitev kršitev prevladujočih obveznih določb po pravu države članice izvora.

2. Kadar je upnik že pridobil sodno odločbo, sodno poravnavo ali javno listino, nalog za zamrznitev na zahtevo upnika vključuje tudi stroške pridobitve take sodne odločbe, sodne poravnave ali javne listine, kolikor je bilo ugotovljeno, da mora te stroške kriti dolžnik.

Člen 16

Vzporedne vloge

1. Upnik ne sme pred več sodišči hkrati vložiti vzporednih vlog za izdajo naloga za zamrznitev zoper istega dolžnika, namenjenega zavarovanju istega zahtevka.

2. Upnik v vlogi za izdajo naloga za zamrznitev izjavi, ali je pri katerem drugem sodišču ali organu vložil vlogo za izdajo enakovrednega nacionalnega naloga zoper istega dolžnika, namenjenega zavarovanju istega zahtevka, ali pa je tak nalog morda že pridobil. Navede tudi morebitne vloge za izdajo takega naloga, ki so bile zavrjene kot nedopustne ali neutemeljene.

3. Če upnik med postopkom za izdajo naloga za zamrznitev pridobi enakovreden nacionalni nalog zoper istega dolžnika, namenjen zavarovanju istega zahtevka, o tem in o kakršni koli poznejši izvedbi odobrenega nacionalnega naloga nemudoma obvesti sodišče. Slednje obvesti tudi o morebitnih vlogah za izdajo enakovrednega nacionalnega naloga, ki so bile zavrjene kot nedopustne ali neutemeljene.

4. Kadar je sodišče obveščeno, da je upnik že pridobil enakovreden nacionalni nalog, ob upoštevanju vseh okoliščin primera pretehta, ali je še vedno ustrezno, da se izda nalog za zamrznitev v celoti ali delno.

Člen 17

Odločitev o vlogi za izdajo naloga za zamrznitev

1. Sodišče, ki obravnava vlogo za izdajo naloga za zamrznitev, preveri, ali so pogoji in zahteve iz te uredbe izpolnjeni.

2. Sodišče o vlogi odloči nemudoma, vsekakor pa pred iztekom rokov iz člena 18.

3. Kadar upnik ni posredoval vseh informacij, ki se zahtevajo v členu 8, lahko sodišče, pri katerem je vložena vloga, razen če je ta očitno nedopustna ali neutemeljena, upniku dá možnost, da vlogo dopolni ali popravi v roku, ki ga določi sodišče. Če upnik vloge ne dopolni ali popravi v tem roku, se vloga zavrne.

4. Nalog za zamrznitev se izda za znesek, upravičen na podlagi dokazov iz člena 9 in kot je določeno v pravu, ki se uporablja za zadevni zahtevek, ter po potrebi vključuje obresti in stroške v skladu s členom 15.

Nalog se pod nobenim pogojem ne sme izdati v znesku, ki presega tistega, ki ga navede upnik v svoji vlogi.

5. Upnik je obveščen o odločitvi o vlogi v skladu s postopkom, ki je v pravu države članice izvora določen za enakovredne nacionalne naloge.

Člen 18

Roki za sprejetje odločitve o vlogi za izdajo naloga za zamrznitev

1. Kadar upnik še ni pridobil sodne odločbe, sodne poravnave ali javne listine, sodišče sprejme odločitev do konca desetega delovnega dne po tem, ko je upnik vložil oziroma, kadar je ustrezno, dopolnil vlogo.

2. Kadar je upnik že pridobil sodno odločbo, sodno poravnavo ali javno listino, sodišče sprejme odločitev do konca petega delovnega dne po tem, ko je upnik vložil oziroma, kadar je ustrezno, dopolnil vlogo.

3. Kadar sodišče v skladu s členom 9(2) odloči, da je potrebno zaslišanje upnika oziroma njegove priče ali prič, to opravi nemudoma, odločitev pa sprejme do konca petega delovnega dne po zaslišanju.

4. V primerih iz člena 12 roki iz odstavkov 1, 2 in 3 tega člena veljajo za odločitev, pred sprejetjem katere mora upnik zagotoviti varščino. Sodišče sprejme odločitev o vlogi za izdajo naloga za zamrznitev takoj po tem, ko upnik zagotovi zahtevano varščino.

5. Ne glede na odstavke 1, 2 in 3 tega člena sodišče v primerih iz člena 14 sprejme odločitev takoj po prejemu informacij v skladu s členom 14(6) ali (7), pod pogojem, da je upnik dotlej zagotovil morebitno zahtevano varščino.

Člen 19

Obrazec in vsebina naloga za zamrznitev

1. Nalog za zamrznitev se izda na obrazcu, pripravljenem na podlagi izvedbenih aktov, sprejetih v skladu s svetovnim postopkom iz člena 52(2), na njem pa je žig, podpis in/ali kakršna koli druga potrditev verodostojnosti sodišča. Obrazec je sestavljen iz dveh delov:

- (a) del A, vsebujoč informacije iz odstavka 2, ki se posredujejo banki, upniku in dolžniku, ter
- (b) del B, vsebujoč informacije iz odstavka 3, ki se posredujejo upniku in dolžniku poleg informacij v skladu z odstavkom 2.

2. Del A vključuje naslednje informacije:

- (a) naziv in naslov sodišča ter številko primera;
- (b) podatke o upniku, kot so navedeni v točki (b) člena 8(2);
- (c) podatke o dolžniku, kot so navedeni v točki (c) člena 8(2);
- (d) naziv in naslov banke, ki jo nalog zadeva;
- (e) če je upnik v vlogi navedel številko računa dolžnika, številko oziroma številke računa oziroma računov, ki jih je treba zamrzniti, pa tudi, kadar je ustrezno, navedbo, ali bi bilo treba zamrzniti še morebitne druge račune dolžnika pri isti banki;
- (f) kadar je ustrezno, navedbo, da je bila številka katerega koli računa, ki ga je treba zamrzniti, pridobljena na podlagi zahteve v skladu s členom 14 in da bo banka, kadar je to v skladu z drugim pododstavkom člena 24(4) potrebno, to številko oziroma številke pridobila od informacijskega organa države članice izvršitve;
- (g) znesek, ki ga je treba zamrzniti na podlagi naloga;
- (h) navodilo banki za izvršitev naloga v skladu s členom 24;
- (i) datum izdaje naloga;
- (j) če je upnik v vlogi navedel račun v skladu s točko (n) člena 8(2),odobritev banke v skladu s členom 24(3) za sprostitev in prenos, če to zahteva dolžnik in če je dovoljeno po pravu države članice izvršitve, sredstev z zamrznjenega računa na račun, ki ga je upnik navedel v svoji vlogi, do zneska, navedenega v nalogu;
- (k) informacije o tem, kje je mogoče najti elektronsko različico obrazca, ki se uporabi za izjavo v skladu s členom 25.

3. Del B vključuje naslednje informacije:
- (a) opis vsebine zadeve in utemeljitve sodišča za izdajo naloga;
 - (b) znesek morebitne varščine, ki jo zagotovi upnik;
 - (c) kadar je ustrezno, rok za začetek postopka v glavni stvari in za predložitev dokazila o takem začetku sodišču, ki je izdalo nalog;
 - (d) kadar je ustrezno, navedbo, katere dokumente je treba prevesti v skladu z drugim stavkom člena 49(1);
 - (e) kadar je ustrezno, navedbo, da je upnik odgovoren za začetek izvršitve naloga, ter zato, kadar je ustrezno, navedbo, da je upnik odgovoren za njegovo posredovanje pristojnemu organu države članice izvršitve v skladu s členom 23(3) in sprožitev postopka vročitve v skladu s členom 28(2), (3) in (4), ter
 - (f) informacije o pravnih sredstvih, ki so na voljo dolžniku.
4. Kadar nalog za zamrznitev zadeva račune v različnih bankah, se za vsako banko izpolni ločen obrazec (del A v skladu z odstavkom 2). V takem primeru obrazec za upnika in dolžnika (dela A in B v skladu z odstavkom 2 oziroma 3) vključuje seznam vseh zadevnih bank.

Člen 20

Trajanje zamrznitve

Sredstva, zamrznjena na podlagi naloga za zamrznitev, ostanejo zamrznjena, kot je predvideno v nalogu ali v morebitni naknadni spremembi ali omejitvi tega naloga v skladu s poglavjem 4:

- (a) dokler se nalog ne prekliče;
- (b) dokler izvršitev naloga ne preneha ali
- (c) dokler za sredstva, zamrznjena na podlagi naloga, ne začne veljati ukrep, s katerim se izvrši sodna odločba, sodna poravnava ali javna listina, ki jo pridobi upnik v zvezi z zahtevkom, zagotovitvi katerega je bil namenjen nalog za zamrznitev.

Člen 21

Pritožba zoper zavrnitev izdaje naloga za zamrznitev

1. Upnik ima pravico, da se pritoži zoper katero koli odločitev sodišča, ki v celoti ali delno zavrača njegovo vlogo za izdajo naloga za zamrznitev.
2. Taka pritožba se vloži v 30 dneh od datuma, ko je upnik obveščen o odločitvi iz odstavka 1. Vloži se pri sodišču, ki ga je zadevna država članica sporočila Komisiji v skladu s točko (d) člena 50(1).
3. Kadar je bila vloga za izdajo naloga za zamrznitev zavrnjena v celoti, se pritožba obravnava v postopku *ex parte*, kot je določen v členu 11.

POGLAVJE 3

PRIZNANJE, IZVRŠLJIVOST IN IZVRŠITEV NALOGA ZA ZAMRZNITEV

Člen 22

Priznanje in izvršljivost

Nalog za zamrznitev, izdan v eni državi članici v skladu s to uredbo, se prizna v drugih državah članicah, ne da bi bil za to potreben kakršen koli poseben postopek, in je izvršljiv v drugih državah članicah, ne da bi bila za to potrebna izjava o izvršljivosti.

Člen 23

Izvršitev naloga za zamrznitev

1. Ob upoštevanju določb tega poglavja se nalog za zamrznitev izvrši v skladu s postopki, ki se uporabljajo za izvrševanje enakovrednih nacionalnih nalogov v državi članici izvršitve.
2. Vsi organi, udeleženi pri izvršitvi naloga, ukrepajo nemudoma.
3. Kadar je bil nalog za zamrznitev izdan v državi članici, ki ni država članica izvršitve, se za namene odstavka 1 tega člena pristojnemu organu države članice izvršitve v skladu s členom 29 posredujeta del A naloga, kot je določen v členu 19(2), in prazen standardni obrazec za izjavo v skladu s členom 25.

To stori sodišče, ki je nalog izdalo, ali upnik, odvisno od tega, kdo je po pravu države članice izvora odgovoren za začetek postopka izvršitve.

4. Nalogu je po potrebi priložen prevod ali transliteracija v uradni jezik države članice izvršitve ali, kadar je v tej državi članici več kot en uradni jezik, v uradni jezik ali enega od uradnih jezikov kraja, kjer je nalog treba izvršiti. Tak prevod ali transliteracijo zagotovi sodišče, ki je nalog izdalo, z uporabo ustrezne jezikovne različice standardnega obrazca iz člena 19.
5. Pristojni organ države članice izvršitve sprejme potrebne ukrepe, s katerimi omogoči izvršitev naloga v skladu s svojim nacionalnim pravom.
6. Kadar nalog za zamrznitev zadeva več kot eno banko v isti ali različnih državah članicah, se pristojnemu organu zadevne države članice izvršitve posreduje ločen obrazec za vsako banko, kot je navedeno v členu 19(4).

Člen 24

Izvajanje naloga za zamrznitev

1. Banka, na katero je naslovljen nalog za zamrznitev, tega izvede takoj po prejemu naloga ali, kadar je tako določeno v pravu države članice izvršitve, takoj po prejemu ustreznega navodila za njegovo izvršitev.
2. Za izvršitev naloga za zamrznitev banka ob upoštevanju določb člena 31 zamrzne znesek, naveden v nalogu, bodisi tako:
 - (a) da poskrbi, da ta znesek ni prenesen ali dvignjen z računa oziroma računov, navedenih v nalogu ali identificiranih v skladu z odstavkom 4, bodisi tako,
 - (b) da, kadar je tako določeno v nacionalnem pravu, navedeni znesek prenese na račun, namenjen za zamrznitev.

Končni zamrznjeni znesek je lahko odvisen od obračuna transakcij, ki so v teku v trenutku, ko banka prejme nalog ali ustrezno navodilo. Vendar se take transakcije v teku lahko upoštevajo le, kadar se obračunajo, preden banka izda izjavo v skladu s členom 25 v okviru rokov iz člena 25(1).

3. Ne glede na točko (a) odstavka 2 je banka pooblaščenca, da na zahtevo dolžnika sprostijo zamrznjena sredstva in jih prenese na upnikov račun, naveden v nalogu, ter tako poplača upnikov zahtevek, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) tako pooblastilo banki je izrecno navedeno v nalogu v skladu s točko (j) člena 19(2);

(b) tako sprostitev in prenos omogoča pravo države članice izvršitve in

(c) v zvezi z zadevnim računom ni nasprotujočih si nalogov.

4. Kadar v nalogu za zamrznitev ni navedena številka oziroma niso navedene številke računa oziroma računov dolžnika, temveč le ime in druge podrobnosti o dolžniku, banka ali drug subjekt, pristojen za izvršitev naloga, identificira račun oziroma račune dolžnika pri banki, navedeni v nalogu.

Če banka ali drug subjekt na podlagi posredovanih informacij iz naloga ne more z gotovostjo identificirati računa dolžnika, banka:

(a) pridobi številko oziroma številke računa oziroma računov, ki jih je treba zamrzniti, od informacijskega organa države članice izvršitve, kadar je v nalogu v skladu s točko (f) člena 19(2) navedeno, da je bila ta številka oziroma so bile te številke pridobljene na podlagi zahteve v skladu s členom 14, in

(b) v vseh drugih primerih naloga ne izvrši.

5. Izvajanje naloga za zamrznitev ne vpliva na morebitna sredstva na računu oziroma računih iz točke (a) odstavka 2, ki presegajo znesek, naveden v nalogu.

6. Kadar sredstva na računu oziroma računih iz točke (a) odstavka 2 ob izvajanju naloga za zamrznitev niso zadostna za zamrznitev celotnega zneska, navedenega v nalogu, se ta izvrši le v znesku, ki je na voljo na računu oziroma računih.

7. Kadar nalog za zamrznitev zadeva več računov dolžnika pri isti banki in so na teh računih sredstva, ki presegajo znesek, naveden v nalogu, se ta izvrši po naslednjem prednostnem vrstnem redu:

(a) varčevalni računi izključno na ime dolžnika;

(b) tekoči računi izključno na ime dolžnika;

(c) varčevalni računi z več imetniki, ob upoštevanju člena 30;

(d) tekoči računi z več imetniki, ob upoštevanju člena 30.

8. Kadar valuta sredstev na računu oziroma računih iz točke (a) odstavka 2 ni enaka valuti, v kateri je bil izdan nalog za zamrznitev, banka znesek, naveden v nalogu, pretvori v valuto sredstev glede na referenčni devizni tečaj Evropske centralne banke oziroma devizni tečaj centralne banke države članice izvršitve za prodajo te valute na dan in ob uri izvedbe naloga ter zamrzne ustrezní znesek v valuti sredstev.

Člen 25

Izjava o zamrznitvi sredstev

1. Banka ali drug subjekt, pristojen za izvršitev naloga za zamrznitev v državi članici izvršitve, do konca tretjega delovnega dne po izvedbi naloga na obrazcu za izjavo, pripravljenem na podlagi izvedbenih aktov, sprejetih v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 52(2), izda izjavo, v kateri navede, ali in v kolikšnem obsegu so bila zamrznjena sredstva na dolžnikovem računu oziroma računih, če so bila, pa tudi datum izvršitve naloga. Če banka ali drug subjekt izjave zaradi izjemnih okoliščin ne more izdati v treh delovnih dneh, jo izda čim prej, najpozneje pa do konca osmega delovnega dne po izvedbi naloga.

Izjava se nemudoma posreduje v skladu z odstavkoma 2 in 3.

2. Kadar je bil nalog izdan v državi članici izvršitve, banka ali drug subjekt, pristojen za izvršitev naloga, izjavo v skladu s členom 29 posreduje sodišču, ki je nalog izdalo, po priporočeni pošti bodisi s potrdilom o prejemu bodisi na enakovreden elektronski način pa tudi upniku.

3. Kadar je bil nalog izdan v državi članici, ki ni država članica izvršitve, se izjava v skladu s členom 29 posreduje pristojnemu organu države članice izvršitve, razen če ga je izdal prav ta isti organ.

Ta organ do konca prvega delovnega dne po prejemu ali izdaji izjave izjavo v skladu s členom 29 posreduje sodišču, ki je nalog izdalo, po priporočeni pošti bodisi s potrdilom o prejemu bodisi na enakovreden elektronski način pa tudi upniku.

4. Banka ali drug subjekt, pristojen za izvršitev naloga za zamrznitev, na zahtevo dolžnika temu razkrije podrobnosti naloga. Banka ali subjekt lahko to stori tudi brez take zahteve.

Člen 26

Odgovornost banke

Morebitno odgovornost banke za neizpolnitev obveznosti iz te uredbe ureja pravo države članice izvršitve.

Člen 27

Dolžnost upnika, da zahteva sprostitev presežnih zamrznjenih zneskov

1. Upnik je dolžan sprejeti ustrezne ukrepe za sprostitev morebitnega zneska, ki po izvedbi naloga za zamrznitev presega znesek, naveden v nalogu o zamrznitvi:

(a) kadar nalog zadeva več računov v isti ali različnih državah članicah ali

(b) kadar je bil nalog izdan po izvedbi enega ali več enakovrednih nacionalnih nalogov zoper istega dolžnika, namenjenih zavarovanju istega zahtevka.

2. Upnik do konca tretjega delovnega dne po prejemu katere koli izjave v skladu s členom 25, ki dokazuje tak presežek, po najhitrejši mogoči poti na obrazcu, s katerim se zahteva sprostitev presežnih zamrznjenih zneskov in ki je pripravljen na podlagi izvedbenih aktov, sprejetih v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 52(2), pristojnemu organu države članice izvršitve, v kateri je prišlo do presežka, predloži zahtevo za sprostitev.

Ta organ po prejemu zahteve zadevni banki nemudoma naroči sprostitev presežnih zamrznjenih zneskov. Člen 24(7) se po potrebi uporabi v obratnem prednostnem vrstnem redu.

3. Ta člen državi članici ne preprečuje, da v nacionalnem pravu določi, da sprostitev presežnih zamrznjenih zneskov z računa na njenem ozemlju na lastno pobudo sproži pristojni izvršitveni organ te države članice.

Člen 28

Vročitev dolžniku

1. Nalog za zamrznitev, ostali dokumenti iz odstavka 5 tega člena in izjava v skladu s členom 25 se vročijo dolžniku v skladu s tem členom.

2. Kadar ima dolžnik stalno prebivališče v državi članici izvora, se mu dokumenti vročijo v skladu s pravom te države članice. Postopek vročitve sproži sodišče, ki je nalog izdalo, ali upnik – odvisno od tega, kdo je v državi članici izvora odgovoren za sprožitev tega postopka – do konca tretjega delovnega dne po dnevu prejema izjave v skladu s členom 25, ki dokazuje zamrznitev zneskov.

3. Kadar ima dolžnik stalno prebivališče v državi članici, ki ni država članica izvora, sodišče, ki je nalog izdalo, ali upnik – odvisno od tega, kdo je v državi članici izvora odgovoren za sprožitev postopka vročitve – do konca tretjega delovnega dne po dnevu prejema izjave v skladu s členom 25, ki dokazuje zamrznitev zneskov, dokumente iz odstavka 1 tega člena v skladu s členom 29 posreduje pristojnemu organu države članice, v kateri ima dolžnik stalno prebivališče. Ta organ nemudoma sprejme potrebne ukrepe, s katerimi omogoči vročitev dokumentov dolžniku v skladu s pravom države članice, v kateri ima dolžnik stalno prebivališče.

Kadar je država članica, v kateri ima dolžnik stalno prebivališče, edina država članica izvršitve, se dokumenti iz odstavka 5 tega člena posredujejo pristojnemu organu te države članice takrat, ko se posreduje nalog v skladu s členom 23(3). V takem primeru ta pristojni organ sproži postopek vročitve vseh dokumentov iz odstavka 1 tega člena do konca tretjega delovnega dne po dnevu prejema ali izdaje izjave v skladu s členom 25, ki dokazuje zamrznitev zneskov.

Pristojni organ o rezultatu vročitve dolžniku obvesti sodišče, ki je nalog izdalo, ali upnika, odvisno od tega, kdo je posredoval dokumente za vročitev.

4. Kadar ima dolžnik stalno prebivališče v tretji državi, se vročitev opravi v skladu s predpisi o mednarodni vročitvi, ki se uporabljajo v državi članici izvora.

5. Dolžniku se vročijo naslednji dokumenti, ki jim je po potrebi priložen prevod ali transliteracija, kot je določeno v členu 49(1):

(a) nalog za zamrznitev z uporabo delov A in B obrazca iz člena 19(2) in (3);

- (b) vloga za izdajo naloga za zamrznitev, ki jo je upnik predložil sodišču;
- (c) kopije vseh dokumentov, ki jih je upnik predložil sodišču za pridobitev naloga.

6. Kadar nalog za zamrznitev zadeva več kot eno banko, se dolžniku v skladu s tem členom vroči le prva izjava v skladu s členom 25, ki dokazuje zamrznitev zneskov. O morebitnih naknadnih izjavah v skladu s členom 25 se dolžnika nemudoma obvesti.

Člen 29

Posredovanje dokumentov

1. Kadar ta uredba predvideva posredovanje dokumentov v skladu s tem členom, se to lahko opravi na kakršen koli ustrezen način, pod pogojem, da je vsebina prejetega dokumenta resnična in istovetna vsebini posredovanega dokumenta in so vse informacije, ki so v njem vsebovane, jasno berljive.
2. Sodišče ali organ, ki je prejel dokumente v skladu z odstavkom 1 tega člena, do konca delovnega dne po dnevu prejema organu, upniku ali banki, ki je dokumente posredovala, pošlje potrdilo o prejemu na najhitrejši mogoč način in z uporabo standardnega obrazca, pripravljenega na podlagi izvedbenih aktov, sprejetih v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 52(2).

Člen 30

Zamrznitev skupnih in imenskih računov

Sredstva na računih, ki v skladu z bančnimi podatki niso v izključni lasti dolžnika ali so v lasti tretje osebe v imenu dolžnika ali dolžnika v imenu tretje osebe, se lahko na podlagi te uredbe zamrznejo le, kolikor so lahko predmet zamrznitve v skladu s pravom države članice izvršitve.

Člen 31

Zneski, izvzeti iz zamrznitve

1. Zneski, ki so v skladu s pravom države članice izvršitve izvzeti iz zasega, so izvzeti iz zamrznitve na podlagi te uredbe.
2. Kadar se zneski iz odstavka 1 v skladu s pravom države članice izvršitve izvzamejo iz zasega brez zahteve dolžnika, organ, ki je v tej državi članici pristojen za izvzetje takih zneskov, zadevne zneske na lastno pobudo izvzame iz zamrznitve.
3. Kadar se zneski iz odstavka 1 tega člena v skladu s pravom države članice izvršitve izvzamejo iz zasega na zahtevo dolžnika, se ti zneski izvzamejo iz zamrznitve na podlagi vloge dolžnika, kot je določeno v točki (a) člena 34(1).

Člen 32

Prednostno razvrščanje naloga za zamrznitev

Nalog za zamrznitev je uvrščen na enako prednostno raven, če ta obstaja, kot enakovreden nacionalni nalog v državi članici izvršitve.

POGLAVJE 4

PRAVNA SREDSTVA

Člen 33

Pravna sredstva dolžnika zoper nalog za zamrznitev

1. Nalog za zamrznitev se na podlagi vloge dolžnika, naslovljene na pristojno sodišče države članice izvora, prekliča ali, kadar je ustrezno, spremeni, če:

- (a) pogoji ali zahteve iz te uredbe niso bili izpolnjeni;
- (b) dolžniku v 14 dneh od zamrznitve njegovega računa oziroma računov niso bili vročeni nalog, izjava v skladu s členom 25 in/ali ostali dokumenti iz člena 28(5);
- (c) dokumenti, ki so bili dolžniku vročeni v skladu s členom 28, ne izpolnjujejo jezikovnih zahtev iz člena 49(1);
- (d) zamrznjeni zneski, ki presegajo znesek iz naloga, niso bili sproščeni v skladu s členom 27;
- (e) je bil zahtevek, katerega izvršitev je želel upnik zagotoviti z nalogom, v celoti ali delno plačan;
- (f) je bil zahtevek, katerega izvršitev je želel upnik zagotoviti z nalogom, s sodno odločbo o glavni stvari zavrjen ali
- (g) je bila sodna odločba o glavni stvari ali sodna poravnava ali javna listina, katere izvršitev je želel upnik zagotoviti z nalogom, razveljavljena ali odpravljena, odvisno od primera.

2. Na podlagi vloge dolžnika, naslovljene na pristojno sodišče države članice izvora, se odločitev o varščini v skladu s členom 12 ponovno pregleda, če niso bili izpolnjeni pogoji ali zahteve iz navedenega člena.

Kadar sodišče na podlagi takega pravnega sredstva od upnika zahteva zagotovitev varščine ali dodatne varščine, se ustrezno uporabi prvi stavek člena 12(3), sodišče pa navede, da bo nalog za zamrznitev preklican oziroma spremenjen, če zahtevana (dodatna) varščina ne bo zagotovljena v roku, ki ga je določilo.

3. Pravnemu sredstvu, vložnemu na podlagi točke (b) odstavka 1, se ugoti, razen če se prvotno neopravljena vročitev opravi v 14 dneh po tem, ko je bil upnik obveščen o vlogi dolžnika za pravno sredstvo na podlagi točke (b) odstavka 1.

Če prvotno neopravljena vročitev ni bila že opravljena na drugačen način, se za presojo, ali se pravno sredstvo na podlagi točke (b) odstavka 1 ugoti ali ne, šteje, da je opravljena:

- (a) če upnik vročitev dokumentov dolžniku zahteva od organa, ki je na podlagi prava države članice izvora pristojen za vročitev, ali
- (b) kadar je upnik v svoji vlogi za pravno sredstvo navedel, da se strinja, da dokumente dvigne na sodišču države članice izvora, in kadar je bil za zagotovitev prevodov odgovoren upnik, če slednji temu sodišču posreduje prevode, potrebne v skladu s členom 49(1).

Organ, ki je na podlagi prava države članice izvora pristojen za vročitev, na zahtevo upnika v skladu s točko (a) drugega pododstavka tega odstavka nemudoma vroči dokumente dolžniku po priporočeni pošti s potrdilom o prejemu na naslov, ki ga dolžnik navede v skladu z odstavkom 5 tega člena.

Kadar je za sprožitev postopka vročitve dokumentov iz člena 28 odgovoren dolžnik, se lahko prvotno neopravljena vročitev opravi le, če upnik dokaže, da je sprejel vse potrebne ukrepe, s katerimi bi omogočil prvotno vročitev dokumentov.

4. Pravnemu sredstvu, vloženemu na podlagi točke (c) odstavka 1, se ugoti, razen če upnik v 14 dneh po tem, ko je bil obveščen o vlogi dolžnika za pravno sredstvo na podlagi točke (c) odstavka 1, dolžniku zagotovi prevode, potrebne v skladu s to uredbo.

Ustrezno se uporabljata drugi in tretji pododstavek odstavka 3.

5. Dolžnik v svoji vlogi za pravno sredstvo na podlagi točk (b) in (c) odstavka 1 navede naslov, na katerega se lahko v skladu z odstavkoma 3 in 4 tega člena pošljejo dokumenti in prevodi iz člena 28, ali pa navede, da se strinja, da dokumente dvigne na sodišču države članice izvora.

Člen 34

Pravna sredstva dolžnika zoper izvršitev naloga za zamrznitev

1. Ne glede na člena 33 in 35 se izvršitev naloga za zamrznitev v državi članici izvršitve na podlagi vloge dolžnika, naslovljene na pristojno sodišče ali, kadar je tako določeno v nacionalnem pravu, na pristojni izvršitveni organ v tej državi članici:

(a) omeji, če bi bilo treba določene zneske na računu izvzeti iz zasega v skladu s členom 31(3) ali če zneski, izvzeti iz zasega, niso bili upoštevani ali niso bili ustrezno upoštevani pri izvajanju naloga v skladu s členom 31(2), ali

(b) ustavi, če:

(i) je zamrznjeni račun izključen iz področja uporabe te uredbe v skladu s členom 2(3) in (4);

(ii) je izvršitev sodne odločbe, sodne poravnave ali javne listine, ki jo je upnik želel zagotoviti z nalogom, v državi članici izvršitve zavrnjena;

(iii) je izvršljivost sodne odločbe, katere izvršitev je želel upnik zagotoviti z nalogom, v državi članici izvora odložena, ali

(iv) se uporablja točka (b), (c), (d), (e), (f) ali (g) člena 33(1). Člen 33(3), (4) in (5) se ustrezno uporablja.

2. Izvršitev naloga za zamrznitev v državi članici izvršitve se na podlagi vloge dolžnika, naslovljene na pristojni organ v tej državi članici, ustavi, če je v očitnem nasprotju z javnim redom države članice izvršitve.

Člen 35

Druga pravna sredstva, ki so na voljo dolžniku in upniku

1. Dolžnik ali upnik lahko pri sodišču, ki je nalog za zamrznitev izdalo, zahteva njegovo spremembo ali preklic, če so se okoliščine, na podlagi katerih je bil nalog izdan, spremenile.
2. Sodišče, ki je izdalo nalog za zamrznitev, lahko, kadar to dopušča pravo države članice izvora, na lastno pobudo nalog spremeni ali prekliče zaradi spremenjenih okoliščin.
3. Če sta se dolžnik in upnik dogovorila za poravnavo zahtevka, lahko pri sodišču, ki je izdalo nalog za zamrznitev, skupaj zahtevata preklic ali spremembo naloga, pri pristojnem sodišču države članice izvršitve ali, kadar je tako določeno v nacionalnem pravu, pristojnem izvršitvenem organu v tej državi članici pa ustavitev ali omejitev izvršitve naloga.
4. Upnik lahko pri pristojnem sodišču države članice izvršitve ali, kadar je tako določeno v nacionalnem pravu, pristojnem izvršitvenem organu v tej državi članici zahteva spremembo izvršitve naloga za zamrznitev, da se popravi izvzetje, uporabljeno v tej državi članici v skladu s členom 31, ker so bila druga izvzetja že uporabljena v zadostnem znesku v zvezi z enim ali več računi, ki se vodijo v eni ali več drugih državah članicah, in bi bil zato tak popravek ustrezen.

Člen 36

Postopek za pravna sredstva v skladu s členi 33, 34 in 35

1. Vloga za pravno sredstvo v skladu s členom 33, 34 ali 35 se vloži na obrazcu za odobritev pravnega sredstva, pripravljenem na podlagi izvedbenih aktov, sprejetih v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 52(2). Vloga se lahko vloži kadar koli in predloži prek katerega koli komunikacijskega sredstva, tudi elektronskega, ki je skladno s postopkovnimi pravili države članice, v kateri se vloži vloga.
2. Drugo stranko se obvesti o vlogi.
3. Razen kadar vloge ni vložil dolžnik v skladu s točko (a) člena 34(1) ali členom 35(3), se odločitev o vlogi sprejme po tem, ko sta obe stranki dobili priložnost, da predstavita svoje argumente, tudi z ustreznimi sredstvi komunikacijske tehnologije, ki so na voljo in sprejemljivi v skladu s pravom vsake zadevne države članice.
4. Odločitev se sprejme nemudoma, najpozneje pa 21 dni po tem, ko je sodišče ali, kadar je tako določeno v nacionalnem pravu, pristojni izvršitveni organ prejel vse informacije, potrebne za odločitev. Stranki se obvesti o odločitvi.
5. Odločitev o preklicu ali spremembi naloga za zamrznitev in odločitev o omejitvi ali ustavitvi njegove izvršitve sta izvršljivi takoj.

Kadar je bilo pravno sredstvo vloženo v državi članici izvora, sodišče v skladu s členom 29 odločitev o pravnem sredstvu nemudoma posreduje pristojnemu organu države članice izvršitve na obrazcu, pripravljenem na podlagi izvedbenih aktov, sprejetih v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 52(2). Ta organ takoj po prejemu odločitve o pravnem sredstvu poskrbi za njeno izvršitev.

Kadar se odločitev o pravnem sredstvu nanaša na bančni račun v državi članici izvora, se izvedba v zvezi s tem bančnim računom opravi v skladu s pravom države članice izvora.

Kadar je bilo pravno sredstvo vloženo v državi članici izvršitve, se odločitev o pravnem sredstvu izvede v skladu s pravom države članice izvršitve.

Člen 37

Pravica do pritožbe

Obe stranki imata pravico do pritožbe zoper odločitev, izdano v skladu s členom 33, 34 ali 35. Taka pritožba se vложи na obrazcu za pritožbo, pripravljenem na podlagi izvedbenih aktov, sprejetih v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 52(2).

Člen 38

Pravica do zagotovitve varščine namesto zamrznitve

1. Na podlagi vloge dolžnika:

(a) lahko sodišče, ki je izdalo nalog za zamrznitev, odredi sprostitev zamrznjenih sredstev, če dolžnik temu sodišču zagotovi varščino v znesku iz naloga ali drugačno zagotovilo v obliki, ki je sprejemljiva po pravu države članice, v kateri je sodišče, in v vrednosti, ki je najmanj enaka temu znesku;

(b) lahko pristojno sodišče ali, če je tako določeno v nacionalnem pravu, pristojni izvršitveni organ države članice izvršitve ustavi izvrševanje naloga za zamrznitev v državi članici izvršitve, če dolžnik temu sodišču oziroma organu zagotovi varščino v znesku, zamrznjenem v tej državi članici, ali drugačno zagotovilo v obliki, ki je sprejemljiva po pravu države članice, v kateri je sodišče, in v vrednosti, ki je najmanj enaka temu znesku.

2. Za sprostitev zamrznjenih sredstev se ustrezno uporabljata člena 23 in 24. Upnika se o zagotovitvi varščine namesto zamrznitve obvesti v skladu z nacionalnim pravom.

Člen 39

Pravica tretjih oseb

1. Pravico tretje osebe, da izpodbija nalog za zamrznitev, ureja pravo države članice izvora.

2. Pravico tretje osebe, da izpodbija izvršitev naloga za zamrznitev, ureja pravo države članice izvršitve.

3. Brez poseganja v druga pravila o pristojnosti, določena v pravu Unije ali nacionalnem pravu, so v zvezi z morebitno tožbo, ki jo vložijo tretja oseba:

(a) za izpodbijanje naloga za zamrznitev, pristojna sodišča države članice izvora;

(b) za izpodbijanje izvrševanja naloga za zamrznitev v državi članici izvršitve, pa sodišča države članice izvršitve oziroma, kadar je tako določeno v nacionalnem pravu te države članice, pristojni izvršitveni organ.

POGLAVJE 5

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 40

Uradna potrditev ali podobna formalnost

V okviru te uredbe se ne zahteva nikakršna uradna potrditev ali podobna formalnost.

Člen 41

Pravno zastopanje

Zastopanje s strani odvetnika ali drugega pravnega strokovnjaka v postopku za pridobitev naloga za zamrznitev ni obvezno. V postopku v skladu s poglavjem 4 zastopanje s strani odvetnika ali drugega pravnega strokovnjaka ni obvezno, razen če je po pravu države članice, v kateri je sodišče ali organ, pri katerem je vložena vloga za pravno sredstvo, tako zastopanje obvezno ne glede na državljanstvo ali stalno prebivališče strank.

Člen 42

Sodne takse

Sodne takse v postopku za pridobitev naloga za zamrznitev ali odobritev pravnega sredstva zoper nalog ne smejo biti višje od taks za pridobitev enakovrednega nacionalnega naloga ali pravnega sredstva zoper tak nacionalni nalog.

Člen 43

Stroški bank

1. Banka lahko plačilo ali povračilo stroškov, nastalih pri izvršitvi naloga za zamrznitev, od upnika ali dolžnika zahteva le, kadar je na podlagi prava države članice izvršitve upravičena do takega plačila ali povračila za enakovredne nacionalne naloge.

2. Pristojbine, ki jih banka zaračunava za kritje stroškov iz odstavka 1, se določijo glede na kompleksnost izvedbe naloga za zamrznitev in ne smejo biti višje od pristojbin, ki se zaračunavajo za izvajanje enakovrednih nacionalnih nalogov.

3. Pristojbine, ki jih banka zaračunava za zagotovitev informacij o računu v skladu s členom 14, ne smejo biti višje od dejansko nastalih stroškov in, kadar je ustrezno, tudi ne višje od pristojbin, ki se zaračunavajo za zagotavljanje informacij o računu v kontekstu enakovrednih nacionalnih nalogov.

Člen 44

Pristojbine, ki jih zaračunavajo organi

Pristojbine, ki jih zaračunava kateri koli organ v državi članici izvršitve, ki sodeluje pri obdelavi ali izvrševanju naloga za zamrznitev ali pri zagotavljanju informacij o računu v skladu s členom 14, se določijo na podlagi lestvice pristojbin ali drugega niza pravil, ki jih vnaprej opredeli posamezna država članica in s katerimi se pregledno določijo veljavne pristojbine. Država članica lahko pri opredelitvi te lestvice ali drugega niza pravil upošteva znesek iz naloga in kompleksnost njegove obdelave. Kadar je ustrezno, pristojbine ne smejo biti višje od pristojbin, ki se zaračunavajo v zvezi z enakovrednimi nacionalnimi nalogi.

Člen 45

Roki

Kadar sodišče ali udeleženi organ v izjemnih okoliščinah ne more upoštevati rokov iz člena 14(7), člena 18, člena 23(2), drugega pododstavka člena 25(3), člena 28(2), (3) in (6), člena 33(3) ter člena 36(4) in (5), sodišče ali organ čim prej sprejme ukrepe, ki se zahtevajo v navedenih določbah.

Člen 46

Razmerje do nacionalnega procesnega prava

1. Vsa postopkovna vprašanja, ki v tej uredbi niso posebej obravnavana, ureja pravo države članice, v kateri poteka postopek.
2. Učinke uvedbe postopkov v primeru insolventnosti na posamezne izvršitvene ukrepe, kot je izvršitev naloga za zamrznitev, ureja pravo države članice, v kateri so bili postopki v primeru insolventnosti uvedeni.

Člen 47

Varstvo podatkov

1. Osebnih podatki, ki so pridobljeni, obdelani ali posredovani na podlagi te uredbe, so zadostni, ustrezni, njihov obseg glede na namen, za katerega so bili pridobljeni, obdelani ali posredovani, ni pretiran, uporabijo pa se lahko izključno v ta namen.
2. Pristojni organ, informacijski organ in kateri koli drug subjekt, pristojen za izvršitev naloga za zamrznitev, podatkov iz odstavka 1 ne smejo hraniti dlje, kot je potrebno za namen, za katerega so bili pridobljeni, obdelani ali posredovani, kar je v vsakem primeru največ šest mesecev po končanju postopkov, in v tem času zagotavljajo ustrezno varnost teh podatkov. Ta odstavek se ne uporablja za podatke, ki jih obdelujejo ali hranijo sodišča pri izvajanju sodne funkcije.

Člen 48

Razmerje do drugih instrumentov

Ta uredba ne posega v:

- (a) Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, razen kot je določeno v členu 10(2), členu 14(3) in (6), členu 17(5), členu 23(3) in (6), členu 25(2) in (3), členu 28(1), (3), (5) in (6), členu 29, členu 33(3), členu 36(2) in (4) ter členu 49(1) te uredbe;
- (b) Uredbo (EU) št. 1215/2012;
- (c) Uredbo (ES) št. 1346/2000;
- (d) Direktivo 95/46/ES, razen kot je določeno v členu 14(8) in členu 47 te uredbe;
- (e) Uredbo (ES) št. 1206/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾;
- (f) Uredbo (ES) št. 864/2007, razen kot je določeno v členu 13(4) te uredbe.

Člen 49

Jeziki

1. Vsem dokumentom iz točk (a) in (b) člena 28(5), ki se vročijo dolžniku in niso v uradnem jeziku države članice, v kateri ima dolžnik stalno prebivališče, ali, kadar je v tej državi več uradnih jezikov, v uradnem jeziku oziroma enem od uradnih jezikov kraja, kjer ima dolžnik stalno prebivališče, ali v drugem jeziku, ki ga slednji razume, se priloži prevod ali transliteracija v enega od teh jezikov. Dokumentov iz točke (c) člena 28(5) se ne prevede, razen če sodišče izjemoma odloči, da je treba prevesti ali transliterirati posamezne dokumente, da bi se dolžniku omogočila uveljavitev njegovih pravic.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah (vročanje pisanj) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1348/2000 (UL L 324, 10.12.2007, str. 79).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah (UL L 174, 27.6.2001, str. 1).

2. Dokumenti, ki se na podlagi te uredbe naslovijo na sodišče ali pristojni organ, so lahko pripravljene tudi v katerem koli drugem uradnem jeziku institucij Unije, če je zadevna država članica navedla, da je tak drug jezik zanje sprejemljiv.
3. Vsak prevod v skladu s to uredbo opravi oseba, ki je za prevode pooblaščen v eni od držav članic.

Člen 50

Informacije, ki jih zagotovijo države članice

1. Države članice Komisiji do 18. julija 2016 sporočijo naslednje informacije:
 - (a) katera sodišča so pristojna za izdajo naloga za zamrznitev (člen 6(4));
 - (b) kateri organ je pristojen za pridobitev informacij o računu (člen 14);
 - (c) kakšni načini pridobivanja informacij o računu so na voljo na podlagi njihovega nacionalnega prava (člen 14(5));
 - (d) pri katerih sodiščih se lahko vloži pritožba (člen 21);
 - (e) kateri organ ali organi so pristojni za sprejem, posredovanje in vročitev naloga za zamrznitev in drugih dokumentov v skladu s to uredbo (točka 14 člena 4);
 - (f) kateri organ je pristojen za izvršitev naloga za zamrznitev v skladu s poglavjem 3;
 - (g) v kakšnem obsegu se lahko po njihovem nacionalnem pravu zamrznejo skupni in imenski računi (člen 30);
 - (h) katera pravila se uporabljajo za zneske, izvzete iz zasega po nacionalnem pravu (člen 31);
 - (i) ali banke v skladu z njihovim nacionalnim pravom lahko zaračunavajo pristojbine za izvajanje enakovrednih nacionalnih nalogov in posredovanje informacij o računu ter, če je tako, katera stranka mora začasno in na koncu plačati te pristojbine (člen 43);
 - (j) lestvico pristojbin ali drug niz pravil, s katerimi se določijo veljavne pristojbine, ki jih zaračunava kateri koli organ, ki sodeluje pri obdelavi ali izvrševanju naloga za zamrznitev (člen 44);
 - (k) ali so po nacionalnem pravu enakovredni nacionalni nalogi prednostno razvrščeni (člen 32);
 - (l) katera sodišča ali, kadar je ustrezno, izvršitveni organ je pristojen za ugotovitev pravnega sredstva (člen 33(1), člen 34(1) ali (2));
 - (m) pri katerih sodiščih se vloži pritožba, rok za vložitev take pritožbe v skladu z nacionalnim pravom, in dogodek, ki označuje začetek tega roka (člen 37);

- (n) podatke o sodnih taksah (člen 42) ter
- (o) kateri jeziki so sprejemljivi za prevode dokumentov (člen 49(2)).

Države članice Komisijo obveščajo o morebitnih naknadnih spremembah teh informacij.

2. Komisija na vse ustrezne načine, zlasti prek Evropske pravosodne mreže v civilnih in gospodarskih zadevah, omogoči, da so vse informacije javno dostopne.

Člen 51

Priprava in naknadno spreminjanje obrazcev

Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi omogoči pripravo in naknadno spreminjanje obrazcev iz členov 8(1), 10(2), 19(1), 25(1), 27(2), 29(2) in 36(1), drugega pododstavka člena 36(5) ter člena 37. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 52(2).

Člen 52

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 53

Spremljanje in pregled

1. Komisija do 18. januarja 2022 Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predloži poročilo o uporabi te uredbe, ki zajema oceno:

- (a) ali bi bilo treba v področje uporabe te uredbe vključiti finančne instrumente in
- (b) ali bi se na podlagi naloga za zamrznitev lahko zamrznili zneski, knjiženi na dolžnikov račun po izvedbi naloga.

Poročilu po potrebi priloži predlog za spremembo te uredbe in oceno vpliva sprememb, ki jih je treba vnesti.

2. Države članice za namene odstavka 1 zberejo in na zahtevo dajo Komisiji na voljo informacije o:

- (a) številu vlog za izdajo naloga za zamrznitev in številu primerov, v katerih je bil nalog izdan;
- (b) številu vlog za pravno sredstvo v skladu s členoma 33 in 34 ter, če je mogoče, številu primerov, v katerih je bilo pravno sredstvo ugodeno, ter
- (c) številu vloženih pritožb v skladu s členom 37 in, če je mogoče, številu primerov, v katerih je bila taka pritožba uspešna.

POGLAVJE 6

KONČNE DOLOČBE

Člen 54

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 18. januarja 2017, razen člena 50, ki se uporablja od 18. julija 2016.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Bruslju, 15. maja 2014

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
D. KOURKOULAS